

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

สัญญาลักษณ์ บางแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่

มีนาคม 2539

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... /สวสย /สวสย ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

..... /อ.จุงใจ /อ.จุงใจ กรรมการ
(อ.จุงใจ แสงพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... /สวสย /สวสย ประธาน
(รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลัย)

..... /อ.จุงใจ /อ.จุงใจ กรรมการ
(อ.จุงใจ แสงพันธ์)

..... /รศ.สุวัฒน์ /รศ.สุวัฒน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รศ.สุวัฒน์ วัฒนวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... /ดร.ศิริยุภา /ดร.ศิริยุภา คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่..... มีนาคม พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านรองศาสตราจารย์ ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ แนะนำด้วยความเมตตาทั้งในเวลาและนอกเวลาทำงาน และอาจารย์จุงใจ แสงพันธ์ กรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ ที่ช่วยชี้แนะแก้ไข ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและประทับใจเป็นที่สุด จึงกราบขอบพระคุณท่านทั้งสอง เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่าน รองศาสตราจารย์สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบ ปากเปล่า และได้อนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้วิจัยในการแก้ไขแบบสอบถาม และการดำเนินงานทำปริญญานิพนธ์ มาโดยตลอด

ขอขอบคุณเพื่อนวิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ รุ่น 13 ทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจจน กระทั่งปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลงด้วยดีและขอขอบคุณพนักงานโรงเรียนเสริมวิทย์ธุรกิจ คุณเบดินทร์ แสงแก้ว คุณธรรมบุญ อิ่มใจต์ ที่ได้ช่วยเหลือในการพิมพ์ต้นฉบับและแก้ไข

ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณอนิรุทธ คัมภักวิ ที่ได้ให้คำแนะนำในการทำวิจัย ช่วยเหลือหาข้อมูล และ ให้ความกรุณาผู้วิจัยมาอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอเทิดพระคุณ คุณพ่อท้วม คุณแม่กิมเพียง บางแก้ว และพี่น้องทุกคนที่ได้ให้ กำลังใจด้วยดีตลอดมา

สัญญาลักษณ์ บางแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน.....	9
การสอนคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน.....	17
แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539).....	26
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35
สมมติฐานของการวิจัย.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	42
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การเสนอผลการวิเคราะห์.....	49
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง.....	49
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของ นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	52
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	69
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร	90
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	108
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	108
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	108
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	108
วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	109
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	109
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
อภิปรายผล.....	112
ข้อเสนอแนะ.....	119

บรรณานุกรม.....

121

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขนาด เขตที่ตั้งของโรงเรียน จำนวนผู้เรียนและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
2	ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ.....	50
3	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน.....	53
4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน จำแนกเป็นรายข้อ.....	54
5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ จำแนกเป็นรายข้อ.....	56
6	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ จำแนกเป็นรายข้อ.....	58
7	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน ตามเพศ	60
8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนก ตามสถานภาพการสมรส.....	61

9	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	62
10	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	63
11	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	64
12	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน.....	66
13	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	68
14	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อ การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ.....	70
15	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อ การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพการสมรส.....	71

16	เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ.....	72
17	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายคู่.....	74
18	เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	75
19	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายคู่.....	77
20	เปรียบเทียบของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	78
21	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ เป็นรายคู่.....	80
22	เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน.....	81
23	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมเป็นรายคู่.....	83

24	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีราย ได้รวมของครอบครัวต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายคู่.....	84
25	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีราย ได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน คอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์เป็นรายคู่.....	85
26	เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน..	86
27	ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลง ทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน คอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ เป็นรายคู่.....	88
28	ทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียน เรียนในโรงเรียนที่ขนาดต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอม พิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ เป็นรายคู่.....	89
29	ค่าความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ.....	91
30	ค่าความถี่ของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา...	93
31	ค่าความถี่ของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้รวมของ ครอบครัวต่อเดือน.....	95

32	ค่าความถี่ของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	97
33	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ.....	99
34	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา...	101
35	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้รวมของ ครอบครัวต่อเดือน.....	103
36	ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน	106

ภูมิหลัง

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษาเป็นการผลิตบุคลากรในสาขาต่าง ๆ เพื่อป้อนให้แก่ทุกวงการและทุกภาคของการพัฒนา การศึกษานั้นนอกจากจะทำหน้าที่ผลิตกำลังคนให้มีคุณสมบัติตามความต้องการของผู้ใช้ เพื่อตอบสนองการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมแล้ว ยังต้องฝึกคนให้เกิดการเรียนรู้และเกิดทักษะสามารถนำความรู้ไปปรับให้เข้ากับสังคมและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่เป็นปัญหาต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532:1) การจัดการศึกษาให้กับบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาในระบบหรือนอกระบบโรงเรียน ล้วนแต่มีวัตถุประสงค์ที่จะให้บุคคลได้รับความรู้มีความสามารถ มีทักษะรวมทั้งมีทัศนคติและค่านิยมที่ดีงามที่จะทำให้บุคคลนั้นอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (เสาวนีย์ เลวลีย์. 2536:1) ดังนั้น การจัดการกิจกรรมทางการศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาบุคคลในสังคม รูปแบบของการจัดจะต้องให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบันทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

จากการเพิ่มอย่างรวดเร็วของประชากรและงบประมาณในการจัดการศึกษาของรัฐมีปริมาณที่จำกัด รัฐโดยลำพังไม่อาจจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทั้งในด้านปริมาณ และคุณภาพ จำเป็นต้องระดมทรัพยากรจากด้านต่าง ๆ เช่น จากชุมชนในท้องถิ่น สถาบันศาสนาและเอกชน เพื่อสนองความต้องการในด้านการศึกษาของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ดังปรากฏจากแนวนโยบายการศึกษาของรัฐในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ข้อ 18 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535:21) ที่ว่า

"ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้น ให้มีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวก

ในการดำเนินงาน และการรับรองมาตรฐาน"

ภาคเอกชนได้มีบทบาท ในการจัดการศึกษาควบคู่กับการจัดการศึกษาของรัฐมาโดยตลอด กลุ่มเป้าหมายที่จะให้บริการการศึกษาก็เปิดกว้างครอบคลุมถึงประชาชนส่วนใหญ่ในชุมชน จึงทำให้การศึกษาของเอกชนมีบทบาทต่อชุมชนหลายประการ เช่น บทบาทในการช่วยจัดการศึกษาทดแทนในส่วนที่รัฐจัดไม่ได้ บทบาทที่ช่วยสนองต่อความต้องการของผู้ปกครอง เช่น ด้านระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม หรือความสามารถทางด้านภาษา และอาชีพต่าง ๆ บทบาทในการช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ชุมชนในฐานะโรงเรียนใกล้บ้าน และเป็นผู้นำความรู้ด้านวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เช่น ความรู้ทางด้านภาษาและคอมพิวเตอร์ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532:18-19) นอกจากนี้ สถานศึกษาเอกชนที่ดีมีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงสามารถใช้เป็นต้นแบบของสถานศึกษาของรัฐได้ เพราะหากมีแต่สถานศึกษาของรัฐเพียงแห่งเดียว จะทำให้ขาดคู่แข่ง หรือตัวเทียบมาตรฐานทางการศึกษา และเกิดการผูกขาดตัดตอนในการจัดการศึกษา ประการที่สำคัญ คือ การศึกษาเอกชนช่วยส่งเสริมเสรีภาพในการเลือกด้านการศึกษา ช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้มีโอกาสในการเลือกสถานศึกษามากแห่งยิ่งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526:40)

สถาบันการศึกษาของเอกชนที่ทำหน้าที่ในการให้บริการการศึกษาแก่ประชาชนโดยตรง ภายใต้การกำกับดูแล และส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน คือ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบ เป็นโรงเรียนที่เปิดสอนตามหลักสูตรวิชาชีพต่าง ๆ ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2525 มาตรา 15 (2) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2529:1) จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทางการศึกษา และส่งเสริมทักษะในการเรียนรู้ให้แก่ประชาชนของประเทศ ซึ่งนอกจากจะมีส่วนช่วยเหลือให้ประชาชนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีตลาดโอกาสทางการศึกษาได้ศึกษาความรู้เพิ่มเติม แล้วยังเป็นแหล่งความรู้ที่มีประโยชน์และทันสมัยต่อความต้องการของภาครัฐและเอกชนอีกด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526:71)

ในปีการศึกษา 2537 มีโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบ ที่เปิดสอนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 133 โรง มีจำนวนนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนทั้งสิ้น 86,063 คน โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์เหล่านี้ เปิดสอนในลักษณะของหลักสูตร

ระยะสั้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมและนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.2537 : เอกสารโรเนียว)

วิชาคอมพิวเตอร์ มีบทบาทอย่างมากในสังคมปัจจุบัน มีใช้แต่เฉพาะในวงการศึกษาเท่านั้นที่ใช้คอมพิวเตอร์กันอย่างกว้างขวางแต่คอมพิวเตอร์ยังมีบทบาทต่อวงการธุรกิจ อุตสาหกรรม และอื่น ๆ ทั้งในแง่ส่วนรวมและส่วนบุคคลคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดที่สังคมจะขาดเสียมิได้(ทักษิณ สวานนท์. 2530:9) ระบบการศึกษาได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำคอมพิวเตอร์เข้ามามีบทบาทในการปรับปรุงทางการศึกษาได้หลายด้าน เช่น การเรียนการสอนตามวิชาการทางคอมพิวเตอร์และการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือ (สมชาย ทยานยง.2527:24) ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับทุก ๆ คน เพราะในอนาคตอันใกล้นี้ มีผู้ทำนายว่าไมโครคอมพิวเตอร์จะเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นในโรงเรียน และสถาบันการศึกษาแทบทุกระดับทั้งสิ้น (ผดุง อารยะวิญญู. 2527:49)

นอกจากนี้ ในปัจจุบันรัฐบาลได้ตระหนักในคุณค่า และความสำคัญของการศึกษาเอกชนเป็นอย่างมาก จึงได้มีนโยบายสนับสนุนการศึกษาเอกชนทั้งทางด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านขวัญและกำลังใจ ด้านงบประมาณ ตลอดจนสวัสดิการต่าง ๆ ต่อบุคลากรในสถานศึกษาเอกชนตลอดมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2528:73)

สถานศึกษาเอกชนประเภทศึกษานอกระบบ โดยการควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน แม้จะมีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันทุกแห่ง แต่ในความเป็นจริงแล้วมีความแตกต่างกันอยู่หลายประการ ทั้งในด้านหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอน การบริหาร อัตราค่าบำรุงการศึกษา อุปกรณ์ทางการศึกษา คุณภาพของการศึกษา ตลอดจนคุณภาพของครูและบุคลากรอื่น ๆ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียนเอกชน ซึ่งบางปัจจัยก็สามารถที่จะวัดได้จากการสังเกตและประเมินได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยทั่ว ๆ ไปแต่ปัจจัยบางอย่างจะต้องใช้การศึกษาค้นคว้าวิจัยอย่างละเอียดเพื่อส่งผลต่อประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน (คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. 2521:3-4)

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความต้องการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลของ

การวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การให้บริการและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการวางแผนการศึกษา การพัฒนาการศึกษาเอกชน และเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การให้บริการและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ คือ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และขนาดของโรงเรียน
3. เพื่อรวบรวมปัญหา และข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มี ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้สามารถประมวลรายละเอียดเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ผลของการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงกับสภาพความต้องการของผู้เรียนมากที่สุด

3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ส่งผลให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการในสังคมโดยทั่วไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 133 โรงเรียน จำนวนประชากรประมาณ 86,063 คน ปีการศึกษา 2537

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนกับโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 450 คน จากโรงเรียนจำนวน 6 โรงเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนกับโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1.1 เพศ

- 1) ชาย
- 2) หญิง

3.1.2 สถานภาพสมรส

- 1) โสด
- 2) สมรส

3.1.3 อายุ

- 1) ต่ำกว่า 18 ปี
- 2) ระหว่าง 18 - 25 ปี
- 3) 26 ปีขึ้นไป

3.1.4 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
- 2) มัธยมศึกษา
- 3) อุดมศึกษา

3.1.5 อาชีพ

- 1) รับราชการ
- 2) รัฐวิสาหกิจ
- 3) ทำงานเอกชน
- 4) ยังไม่มีอาชีพ

3.1.6 รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท
- 2) ตั้งแต่ 10,000 - 19,999 บาท
- 3) ตั้งแต่ 20,000 - 29,999 บาท
- 4) ตั้งแต่ 30,000 บาท ขึ้นไป

3.1.7 ขนาดของโรงเรียน

- 1) โรงเรียนขนาดใหญ่
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง
- 3) โรงเรียนขนาดเล็ก

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น

3.2.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.2 ด้านการให้บริการ

3.2.3 ด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการให้บริการ และด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์

1.1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ที่จัดขึ้นตามหลักสูตรของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เป็นผู้ดำเนินการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร แบ่งเป็น เนื้อหา วิธีสอน อาจารย์ผู้สอน สื่อ และการวัดผลและประเมินผล

1.2 ด้านการให้บริการ หมายถึง การให้บริการของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แก่นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มาเรียน โดยเน้นการบริการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เช่น มีการจัดสอนเสริมในแต่ละวิชา การแนะแนวอาชีพและการศึกษาต่อ บริการนำดื่ม มีห้องปฐมพยาบาล มีห้องสมุดไว้บริการนักศึกษา เป็นต้น

1.3 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ หมายถึง อาคารสถานที่และอุปกรณ์ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่เป็นมาตรฐาน มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของการจัดตั้งโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทที่ดี เป็นต้น

2. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น หมายถึง นักศึกษาผู้ใหญ่ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2537

3. โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ หมายถึง โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ที่ได้รับอนุมัติการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจากกระทรวงศึกษาธิการ ในการควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง การแบ่งขนาดของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยถือจำนวนผู้เรียนเป็นเกณฑ์ แบ่งได้เป็น 3 ขนาด

4.1 โรงเรียนขนาดใหญ่ มีผู้เรียนตั้งแต่ 600 คน ขึ้นไป

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง มีผู้เรียนระหว่าง 300-599 คน

4.3 โรงเรียนขนาดเล็ก มีผู้เรียนน้อยกว่า 300 คน

5. อาชีพ หมายถึง อาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยแบ่งอาชีพออกเป็น 4 ประเภท คือ

5.1 รับราชการ เช่น ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ครู ทหาร ตำรวจ เป็นต้น

5.2 รัฐวิสาหกิจ เช่น พนักงานของการไฟฟ้านครหลวง การประปานครหลวง และการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นต้น

5.3 เอกชน เช่น พนักงานของบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

5.4 ยังไม่มีอาชีพ เช่น นักเรียน นิสิต และนักศึกษา เป็นต้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า
เรียงตามลำดับดังนี้

1. ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน
2. การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน
3. แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความเป็นมาของการจัดการศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาของไทย นับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์
ตอนต้น เป็นการศึกษาแผนโบราณ ยังไม่มีระบบแบบแผนที่แน่นอนและผู้เรียนอยู่ในวงจำกัด โดยจัดขึ้น
เฉพาะในวัด วังและบ้าน เป็นส่วนใหญ่ มีพระภิกษุ เจ้านายในราชตระกูลเป็นผู้สอนวิชาการ อ่าน-เขียน
หนังสือไทย เลข และขนบธรรมเนียมประเพณี ผู้เรียนส่วนใหญ่มาจากราชตระกูล หรือครอบครัวขุนนาง
สำหรับประชาชนทั่วไปนั้นมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างมาก นอกจากได้รับการถ่ายทอดวิชาชีพนภายในครัว
เรือน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532:15)

นอกจากวัด วัง และบ้านเป็นสถานศึกษา โดยมีพระภิกษุ หรือเจ้านายในราชตระกูลเป็นผู้สอน
แล้ว ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ. 2198-2231) คณะมิชชันนารีนิกายโรมันคาทอลิก
ชาวฝรั่งเศส ได้รับพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นเพื่อเผยแผ่ศาสนา รวมทั้งให้การศึกษา
แก่ประชาชนชาวไทยที่กรุงศรีอยุธยา ซึ่งนับเป็นการจัดตั้งโรงเรียนของเอกชนเป็นครั้งแรก (สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526:2) นับแต่นั้นมาได้มีวิวัฒนาการต่อเนื่องมาจนกระทั่งปัจจุบัน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละยุคดังต่อไปนี้

1. สมัยลานนาไทยและสุโขทัย

ประชาชนรวมตัวกันอยู่ในภาคเหนือ และมีความเจริญรุ่งเรืองมากกว่าทางภาคใต้ของประเทศ การเรียนการสอนในสมัยนี้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่วัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียน อ่าน และเขียนหนังสือ ซึ่งมีตัวหนังสือ 3 ประเภท ได้แก่ ตัวหนังสือไทยยวน (หนังสือเมือง) ตัวหนังสือสุโขทัย (หนังสือผักขาม) และตัวหนังสือขอมไทย (หนังสือขอมเมือง) นอกจากการอ่านและการเขียนหนังสือแล้ว วิชาแพทย์แผนโบราณ วิชาก่อสร้าง โหราศาสตร์ เวทมนตร์ คาถา วิชาต่อสู้ป้องกันตัว (วิชาเจ่ง) ก็จัดสอนกันในวัด เช่นกัน สำหรับครูผู้สอนในวัดแยกออกเป็น 3 ประเภท คือ

- 1) ผู้ทำหน้าที่ครูใหญ่ ได้แก่ เจ้าอาวาส (ตีหลวง)
- 2) ผู้ทำหน้าที่สอนพระภิกษุและสามเณร ซึ่งปกติจะเป็นพระที่บวชมานานมากกว่า 5 พรรษา
- 3) ผู้ทำหน้าที่สอนเด็กวัด (ชะโงมวัด หรือลิกซ์วัด) ซึ่งเป็นพระที่มีอาวุโสน้อย ส่วนเด็กที่เข้าเรียนส่วนใหญ่จะมีอายุประมาณ 10 ขวบ หากอายุน้อยมากก็จะเป็นภาระของพระผู้สอนเกินไป และหากอายุมากเกินไปก็จะไม่คล่องตัวในการปรนนิบัติวัฏฐาต่อครูผู้สอน รวมทั้งเป็นการเสียแรงงานของครอบครัวอีกด้วย อย่างไรก็ตามเด็กนักเรียนประเภทนี้ มีทั้งที่ประจำอยู่ที่วัดและเข้ามาเย็นกลับ สำหรับวิชาที่สอนกันนอกวัดก็มีวิชาต่อสู้ป้องกันตัวและวิชาขึ้นของครอบครัวหรือตระกูลซึ่งถ่ายทอดให้แก่คนในสกุล ทำนองเดียวกับการเรียนการสอนของราชินิกุล บุตรหลานของข้าราชการสำนักที่เก่าเรียนกันในวังและในสำนักราชบัณฑิต ส่วนความรู้ที่เล่าเรียนกัน ได้แก่ วิชาศาสนาพุทธ ภูมิศาสตร์ มานุษยวิทยา รัฐประศาสนศาสตร์ ดาราศาสตร์ จริยธรรม เวชกรรม โหราศาสตร์ ช่างสุพรรณสาย และ ปั้น ปักทอง ร้อยกรอง เย็บเย็บ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526:1-2)

2. สมัยกรุงศรีอยุธยา

การจัดการศึกษาในยุคนี้ เป็นระยะที่ต่อเนื่องจากสมัยกรุงสุโขทัย สถานศึกษาที่สำคัญของประชาชนทั่วไปยังเป็นวัด มีการเรียนการสอนแบบไตรภาค คือ อ่าน เขียน และเลข ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สำหรับการจัดการศึกษาของเอกชนนั้น เป็นระยะแรกเริ่มที่บาทหลวงฝรั่งเศสได้จัดตั้งโรงเรียน

ขึ้น ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตจัดตั้งโรงเรียนขึ้น เพื่อเผยแพร่ศาสนาภายในโรมันคาทอลิก โรงเรียนนี้เรียกกันโดยทั่วไปว่า "โรงเรียนสามเณร" เป็นสามัญนามทำนองเดียวกับการเรียก "โรงเรียนประชาบาล" "โรงเรียนเทศบาล" ในปัจจุบัน

นอกจากการเผยแพร่ศาสนาแล้ว คณะบาทหลวงได้แต่งหนังสือทางศาสนา แต่งไวยากรณ์ และพจนานุกรมภาษาไทยและภาษาบาลี รวมทั้งแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทย เพื่อการเผยแพร่ศาสนาและใช้ในการสอนวิชาการต่าง ๆ ปรากฏว่าในเวลาไม่นานโรงเรียนสามเณรมีนักเรียนถึง 700 คน กิจการของโรงเรียนได้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น มีการปลูกวิชา ทางศาสนาด้วยภาษาละติน และเมื่อคราวทูตฝรั่งเศสมาเมืองไทย นักเรียนของโรงเรียนนี้ได้มาต้อนรับด้วยภาษาละตินจนได้รับคำชมว่า เหมือนกับโรงเรียนที่ แซงลาซาน (Saint Lazare) ในประเทศฝรั่งเศส โรงเรียนสามเณรนี้ได้ดำเนินกิจการเรื่อยมาจนกระทั่งเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าในปี พ.ศ. 2310

หนึ่งในสมัยกรุงศรีอยุธยา นอกจากโรงเรียนสามเณรแล้วยังมีโรงเรียนที่คณะบาทหลวงได้จัดตั้งขึ้น เพื่อเผยแพร่คริสต์ศาสนาอีกหลายแห่ง เช่น โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนมหานรนาถ วิทยาลัยคอนสแตนติน และวิทยาลัยแห่งชาติ (College des Nation) (วุฒิชัย มูลศิลป์. 2516:7-8)

3. สมัยกรุงธนบุรี

สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีมหาราชทรงอยู่ในราชสมบัติ 14 ปี 4 เดือน กับ 4 วัน เท่านั้น นับเป็นช่วงเวลาอันสั้น พระองค์ท่านทรงมีภาระหนักตลอดเวลาเพื่อฟื้นฟูประเทศซึ่งถูกพม่าทำลายย่อยยับทุกด้านและต้องทำการสู้รบกับพม่าและญวน เพื่อรักษาเอกราชให้มั่นคงถาวรสืบมา การศึกษาเอกชนในสมัยนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับโรงเรียนสามเณรของบาทหลวงฝรั่งเศสยังคงมีเหลืออยู่ต่อมาบางโรงเรียนเท่านั้น ส่วนบางโรงเรียนได้ถูกพม่าเผาทิ้งไป และโรงเรียนที่เหลืออยู่ก็ต้องซ่อมแซมกันจึงจะใช้ได้และเป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ที่มีนักเรียนเพียง 5-6 คนเท่านั้น อย่างไรก็ตามจะมีช่วงระยะเวลาหนึ่งที่โรงเรียนสามเณรอาจจะหยุดดำเนินการ ทั้งนี้ เนื่องมาจากสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงเนรเทศสังฆราชและบาทหลวงฝรั่งเศสออกนอกประเทศ เมื่อปลายพุทธศักราช 2322 แต่เมื่อใกล้จะสิ้นรัชกาลของพระองค์บาทหลวงคูเต้ได้แอบลักลอบเข้ามาอยู่ที่เกาะภูเก็ต และได้รับการแต่งตั้งเป็นสังฆราชในโอกาสต่อมา ส่วนบาทหลวงกาโนต์ก็ได้รับแต่งตั้งเป็นสังฆราชประจำเกาะปีนัง และเข้ามาปฏิบัติงานในเมืองไทยต่อจากท่านสังฆราชคูเต้ ที่ถึงแก่กรรมที่เมืองตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา ส่วนท่านกาโนต์

ถึงแก่กรรมในประเทศไทยเช่นกัน ที่เมืองจันทบุรี ในเวลาต่อมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2526:3)

สมัยนี้มีระยะเวลาสั้นมาก อีกทั้งเป็นระยะกอบกู้เอกราชจึงมีเหตุการณ์ไม่สงบในการสู้รบกับข้าศึก และรวบรวมประเทศชาติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอยู่ตลอดเวลา การจัดการศึกษาของเอกชนโดยคณะมิชชันนารีแม้จะยังคงดำเนินการอยู่บ้างแต่ก็ไม่จริงจังนัก มีการจัดตั้งโรงเรียนขนาดเล็ก โดยซ่อมแซมโรงเรียนสามเณรจากของเดิมที่มีอยู่ ซึ่งมีนักเรียนประมาณ 5 หรือ 6 คนเท่านั้น

4. สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยนี้ การจัดการศึกษาของประเทศไทยในระยะแรกยังไม่มีระบบแบบแผนที่แน่นอน ยังคงอาศัยวัด วัง และบ้าน เป็นสถานที่สำคัญเช่นเดียวกับสมัยกรุงศรีอยุธยา การจัดการศึกษาของเอกชนหลังจากที่ขาดช่วงไปในระยะเสียกรุงศรีอยุธยา พ.ศ. 2310 ได้เริ่มมีบทบาทขึ้นอีกครั้ง และเนื่องจากเป็นสมัยที่มีระยะเวลาอันยาวนานจึงแบ่งวิวัฒนาการของการจัดการศึกษาเอกชนออกเป็นสองระยะ คือ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2532:15-19)

4.1 ระยะก่อนประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2325-2461)

ในระยะนี้ ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนของเอกชนโดยคณะมิชชันนารี และคนไทยโดยแยกเป็นโรงเรียนสำหรับเด็กชาย และเด็กหญิงดังนี้

1) โรงเรียนสำหรับเด็กชาย

ในปี 2391 นางแมตตูน (Mrs. Mattoon) มิชชันนารีนิยายเพรสไบทีเรียน (Presbyterian) ชาวอเมริกัน ได้รับเด็กเข้ามาอยู่ในครอบครัวของพวกมิชชันนารีและสอนหนังสือให้ต่อมาในปี 2395 จึงได้จัดตั้งเป็นโรงเรียนแบบไป - กลับ ขึ้นในบริเวณหมู่บ้านของคนมอญใกล้วัดอรุณราชวรารามและสอนด้วยภาษาไทย นับว่าเป็นสถานศึกษาเอกชนแบบ ไป - กลับ แห่งแรกของสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

หลังจากนั้นคณะมิชชันนารีนิยายเพรสไบทีเรียนได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นอีกแห่งหนึ่งข้างวัดอรุณราชวราราม เช่นกันโดยได้รับพระราชทานที่ดินจากพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จัดเป็นโรงเรียนประจำสำหรับเด็กจีนสอนด้วยภาษาจีน โดยมีครูเป็นคนจีนชื่อซินแส ก็เอ็งก๊วยเซียน (Sinsoa Ki-ong Chua Sean) โรงเรียนนี้จึงนับได้ว่าเป็นโรงเรียนประจำสำหรับเด็กจีนแห่ง

แรกในประเทศไทยต่อมาโรงเรียนแบบ ไป - กลับ ของนางแมทตอนได้มารวมเป็นโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งกิจการของโรงเรียนได้เจริญก้าวหน้าไปด้วยดี

ในปี 2400 โรงเรียน ได้ย้ายมาอยู่บริเวณตำบลสำเหร่ ธนบุรี และเมื่อขึ้นแล กี่เอ็งก๊วยเซียน ถึงแก่กรรมโรงเรียนจึงเปลี่ยนผู้จัดการใหม่เป็นคนไทยชื่อ ครูแก้ว ภาษาที่ใช้สอน หนังสือก็ได้เปลี่ยนมาใช้ภาษาไทยด้วย

ในปี 2431 ศาสตราจารย์ จอห์น เอ เอकिन (Rev. John A. Eakin) ร่วมกับ ศาสตราจารย์ เจ บี ดันแลป (Rev. J. B. Dunlap) กับภริยา และมีส อลิซาเบท เอकिन (Miss. Elizabeth Eakin) ได้ร่วมจัดตั้งโรงเรียนคริสเตียนไฮสคูล (Christian High School) ขึ้นที่ ตำบลลุมพินี ธนบุรี ด้วยเงินที่เรียไรมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ต่อมาในเดือนธันวาคม 2432 โรงเรียนคริสเตียนไฮสคูล ได้ย้ายไปรวมกับโรงเรียนที่สำเหร่ ธนบุรีและเรียกชื่อใหม่ว่าโรงเรียนสำหรับบอยคริสเตียนไฮสคูล โดยมี ศาสตราจารย์ เอकिन เป็นผู้จัดการโรงเรียน

อีก 10 ปีต่อมาคือปี 2443 ศาสตราจารย์ เอकिन และศาสตราจารย์ เจ.บี. ดันแลป ได้ซื้อที่สำหรับสร้างโรงเรียนใหม่จากจอมพลเจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี (เจิม แสงชูโต) ที่ถนนประมาญ ตำบลสีลม ฝั่งพระนครและได้ย้ายโรงเรียนสำหรับบอยคริสเตียนไฮสคูล มาตั้งอยู่ที่ใหม่ ซึ่งปัจจุบันนี้คือ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

2) โรงเรียนสำหรับเด็กหญิง

การศึกษาของสตรีไทยในระยะแรกนั้นอยู่ในวงจำกัด คณะมิชชันนารีอเมริกันฝ่ายสตรี เป็นผู้บุกเบิกการศึกษาสำหรับสตรีไทยเป็นครั้งแรก โดยนางแมคฟาร์แลนด์ (Mrs. Mc Farland) โดยเข้าไปสอนภาษาอังกฤษให้แก่สตรีชั้นสูงในเขตพระบรมมหาราชวัง จากนั้นจึงขยายไปยังเขตเมืองและนอกเขตพระบรมมหาราชวัง กล่าวคือ

ในปี 2408 คณะมิชชันนารีอเมริกัน ได้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับสตรีขึ้นแห่งแรกบนฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี สอนวิชาการฝีมือ โรงเรียนนี้มีชื่อว่า โรงเรียน หัตถกรรม หรือโรงเรียนอรุณสตรีและภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองได้เปลี่ยนชื่ออีกครั้งเป็น โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ โดยรวมกิจการกับโรงเรียนประดิษฐ์วิทยาคม ซึ่งเป็นโรงเรียนชาย

สำหรับการจัดตั้งโรงเรียนสตรีในเขตพระนครนั้น ได้เริ่มขึ้นในปี 2413 โดยหมอ

เอส ซี. ยอร์ช (Mr. S. C. George) และคณะได้สร้างอาคารเรียนขึ้น ในบริเวณพระราชวังหลัง (โรงพยาบาลศิริราชในปัจจุบัน) เรียกว่า โรงเรียนสตรีแฮเรียต เอ็ม เฮาส์ (Harriet M. House) หรือที่เรียกว่า โรงเรียนสตรีวังหลัง รับนักเรียนประจำ นับเป็นโรงเรียนประจำสำหรับสตรีแห่งแรกของประเทศไทย กิจกรรมของโรงเรียนได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลทั่วไป และเมื่อจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงได้ย้ายสถานที่ตั้งโรงเรียนไปอยู่ที่ ตำบลบางกะปิ ผังพระนคร และเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น "วัฒนาวิทยาลัย" ตราบจนปัจจุบันนี้

ภายหลังจากที่คณะมิชชันนารีได้จัดตั้งโรงเรียนจนเป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป คนไทยที่มีฐานะและเห็นความสำคัญของการศึกษาจึงได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นบ้าง คือ นางบุญเกิด ปาจิณพยัคฆ์ ได้จัดตั้งโรงเรียนขึ้นในปี 2442 ณ วังของสมเด็จพระนางเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นพระยาเทววงศ์วโรปการ ถนนตีทอง เชียงสะพานเก่า จังหวัดพระนคร มีชื่อว่า โรงเรียนบำรุงวิชา ปรากฏว่าเป็นที่นิยมแก่ประชาชนทั่วไป และมีนักเรียนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนต้องย้ายสถานที่มาตั้งที่ ถนนบูรณศิริ หน้าวัดศิริอามาศย์ ต่อมาได้ย้ายมาตั้งที่ถนนดินสอ ครั้นสุดท้ายได้ย้ายอีกครั้งหนึ่ง โดยไปอยู่ที่ถนนราชดำเนินนอก ในที่ของกระทรวงกลาโหม และได้เลิกกิจการเมื่อปี 2468 รวมระยะเวลาดำเนินการได้ 26 ปี

โรงเรียนบำรุงวิชานี้ นับเป็นโรงเรียนราษฎร์แห่งแรกที่ได้จดทะเบียนอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากโรงเรียนที่คนไทยสามัญชนจัดตั้งแล้ว ยังมีโรงเรียนที่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีนาถโปรดให้จัดตั้งขึ้นเรียกว่า โรงเรียนราชินี ตั้งอยู่ที่มณฑลฉะเชิงงูณฑ์และถนนจักรเพชร ตำบลปากคลองตลาด ซึ่งเป็นที่ทรัพย์สินส่วนพระองค์ นอกจากนี้ได้พระราชทานทรัพย์สินส่วนพระองค์สำหรับการใช้จ่ายในกิจการของ โรงเรียนโดยระยะแรกได้จ้างครูสตรีชาวญี่ปุ่น 3 คน มาสอนวิชาวาดเขียน เย็บปักถักร้อย และประดิษฐ์ดอกไม้ นอกจากนี้ได้สอนวิชาการทั่วไป คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ด้วย นับเป็นโรงเรียนราษฎร์แห่งแรกที่ได้สอนวิชาการช่างสตรีแบบต่างประเทศ ปรากฏว่านักเรียนที่ศึกษาจบหลักสูตรจากโรงเรียนการช่างราชินีได้ออกไปเป็นครูช่างตามโรงเรียนต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก

ต่อมาโรงเรียนได้ย้ายมาตั้งที่ตึกริมแม่น้ำเจ้าพระยา ถนนพระอาทิตย์ ใกล้ปากคลองตลาด และในปี 2449 ได้ย้ายอีกครั้งหนึ่งไปตั้งในบริเวณโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยเดิม ที่

ปากคลองตลาดเช่นกัน ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบัน

โรงเรียนที่เอกชนจัดตั้งทั้งที่นำมากล่าว และมีได้นำมากล่าวในที่นี้ สมัยนั้นเรียกกันโดยทั่วไปว่า "โรงเรียนเชลยศักดิ์" ซึ่งกรมศึกษาธิการกำหนดให้เป็นโรงเรียนเทียบเท่ากับโรงเรียนมูลศึกษามีภูมิตำและชั้นสูง การขอจัดตั้งและการกำหนดอัตราค่าเล่าเรียน ต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงธรรมการก่อน โรงเรียนเชลยศักดิ์แห่งใดที่เปิดสอนภาษาไทยโบราณ และภาษาต่างประเทศ จะเรียกว่า "โรงเรียนวิเศษเชลยศักดิ์"

อนึ่ง โรงเรียนเชลยศักดิ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. โรงเรียนเชลยศักดิ์บำรุง หมายถึง โรงเรียนที่เอกชนจัดตั้งและได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลในบางส่วน ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมศึกษาธิการ

ข. โรงเรียนเชลยศักดิ์นอกบำรุง หมายถึง โรงเรียนที่เอกชนจัดตั้งขึ้น แต่ไม่ได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลโรงเรียนประเภทนี้ไม่ต้องอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมศึกษาธิการแต่อย่างใด

โรงเรียนทั้งสองประเภท ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเรียกเป็น "โรงเรียนบุคคล" ตามโรงเรียนบุคคล หมายถึง "โรงเรียนที่เอกชนหรือหมู่คณะจัดตั้งขึ้นด้วยทุนของเอกชน หรือหมู่คณะนั้น เพื่อประโยชน์ของหมู่คณะนั้น ไม่ใช่โรงเรียนทั่วไป" อนึ่งโรงเรียนประเภทนี้ ต้องอยู่ในความควบคุมและตรวจตราให้อยู่ในระเบียบของกระทรวงธรรมการแต่การขึ้นทะเบียนนั้นขึ้นอยู่กับ กระทรวงปกครองท้องที่คือ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงนครบาล

4.2 ระยะหลังประเภทใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (พ.ศ. 2461-ปัจจุบัน)

ภายหลังการจัดระเบียบการจัดการศึกษาสำหรับประเทศสยาม พ.ศ. 2454 กิจการของโรงเรียนบุคคลได้ขยายตัวมากขึ้น ดังจะเห็นได้ว่า โรงเรียนบุคคลเพิ่มจำนวนขึ้นกว่าเท่าตัวในระยะเวลา 5 ปี คือจากจำนวน 141 โรง ในปี 2456 เป็น 541 โรง ในปี 2460

เพื่อความคุมกิจการของโรงเรียนบุคคลทั่วราชอาณาจักรให้อยู่ในกฎระเบียบอันเหมาะสมและสะดวกต่อการควบคุมตรวจตรา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461 ขึ้น ซึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกโรงเรียนที่เอกชนจัดตั้งว่า "โรงเรียนราษฎร์" แทน "โรงเรียนบุคคล" ทั้งนี้ได้แบ่งโรงเรียนราษฎร์ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) โรงเรียนราษฎร์ในความหมายทั่วไป หมายถึง สถานที่อันเอกชนคนใดให้การศึกษแก่นักเรียน

2) โรงเรียนอนุบาล หมายถึง โรงเรียนซึ่งมุ่งประสงค์ให้การอบรมแก่เด็กเล็กเป็นส่วนใหญ่

ในปี 2470 ได้มีการแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2461 โดยเพิ่มข้อกำหนดเกี่ยวกับการควบคุมโรงเรียนมากขึ้น และในปี 2479 ได้มีการพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ออกเป็น 4 ประเภท คือ

ก. โรงเรียนราษฎร์ในความหมายทั่วไป หมายถึงสถานที่อันเอกชนจัดการให้การศึกษแก่นักเรียนเกินเจ็ดคนขึ้นไป นอกจากโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนเทศบาลอบรมเด็กอายุต่ำกว่าเกณฑ์ภาคบังคับ โดยมุ่งสอนให้อ่านออกเขียนได้ เพื่อที่จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

ข. โรงเรียนสอนศาสนา หมายถึง โรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะการสอนด้วยวิธีส่งคำสอนไปจากโรงเรียน

ต่อมาในปี 2479 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 ซึ่งแบ่งโรงเรียนราษฎร์ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่

- 1) โรงเรียนอนุบาล
- 2) โรงเรียนประถมศึกษา
- 3) โรงเรียนมัธยมสามัญศึกษา
- 4) โรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา
- 5) โรงเรียนอาชีวศึกษา

6) โรงเรียนภาคการศึกษาพิเศษ ได้แก่ โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ โรงเรียนสอนศาสนา โรงเรียนส่งคำสอน โรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนสงเคราะห์คนพิการและโรงเรียนศิลปศึกษา

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากโรงเรียน 6 ประเภทดังกล่าวคือ โรงเรียนปอเนาะ ในจังหวัดปัตตานี นราธิวาส ยะลา และสตูล โรงเรียนปอเนาะนี้

เป็นสถานศึกษาทางศาสนาอิสลาม มีโต๊ะครูเป็นผู้ให้การศึกษาและอบรมทางศาสนา

การจัดการศึกษาแบบ "ปอเนาะ" มีมานานแล้วโดยผู้ที่มีความรู้ทางศาสนาอิสลาม แรกฉาน และประสงค์จะให้การศึกษาอบรมทางศาสนาแก่บุคคลทั่วไป จะปลูกกระท่อมที่อยู่ของตนขึ้นในป่า บรรดาผู้สนใจศึกษาศาสนาอิสลามและมีความเลื่อมใสในตัว โต๊ะครู ก็จะพากันไปปลูกกระท่อมอยู่รอบ ๆ และใช้กำลังแรงงานตอบแทนการให้การศึกษาอบรมของโต๊ะครู โรงเรียนปอเนาะนี้ จัดอยู่ในประเภท โรงเรียนการศึกษานิเคซ (โรงเรียนสอนศาสนา) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 และต่อมาได้รับการปรับปรุงให้เป็นโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลาม

ในปี 2515 ได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ขึ้นแทนกอง โรงเรียนราษฎร์ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 216 ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโรงเรียนราษฎร์ ดังนั้น โรงเรียนราษฎร์จึงได้ชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "สถานศึกษาเอกชน" แต่โดยทั่วไปยังคงเรียกทั้งสองชื่อมาจนปัจจุบัน

การสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนเอกชน

เกือบครึ่งศตวรรษที่คอมพิวเตอร์ได้ถูกนำมาใช้ในการประมวลผล ด้วยเทคโนโลยีที่ถูกคิดค้น ขึ้นใหม่เรื่อย ๆ คอมพิวเตอร์จึงได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น พร้อมด้วยราคาของเครื่อง คอมพิวเตอร์ที่ต่ำลง ทำให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น การใช้คอมพิวเตอร์ ในการจำลองเหตุการณ์ (simulation) ก็เป็นลักษณะการใช้งานอีกส่วนหนึ่งที่มีประโยชน์มาก เช่น การวางแผนการจราจรซึ่งแท้จริงแล้วไม่ควรจะใช้วิธีการลองผิดลองถูก สามารถสร้างโปรแกรมจำลอง สถานการณ์จราจรจากข้อมูล และสำรวจดูผลว่าการวางแผนการเดินทางใดจะให้ผลดีที่สุด แต่วงการที่ นิยมใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงาน ส่วนมากมักนำคอมพิวเตอร์ มาใช้ในการประมวลผลข้อมูล (data processing) อันได้แก่ การนำข้อมูลต่าง ๆ มาผ่านขั้นตอนการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ให้ได้มา ซึ่งสารสนเทศ (Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานนั้น เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ในระบบงาน บัญชี ทำให้เราไม่ต้องคอยมาบวกเลขที่วุ่นวายซ้ำซากเอง เพียงแต่สร้างโปรแกรมสำหรับทำการ คำนวณและประมวลผลดังกล่าวขึ้น และป้อนข้อมูลให้กับคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำให้ได้ผลลัพธ์ออกมาอย่าง

รวดเร็ว เช่น การเบิกและถอนเงินจากธนาคารก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่งที่เด่นชัดถึงประสิทธิภาพการทำงาน ซึ่งในสมัยก่อนนั้น นอกจากจะไม่มีเครื่อง ATM ให้ใช้ การถอนเงินจากธนาคารต่างสาขา ก็ไม่สามารถกระทำได้ นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ยังนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการเรียนการสอน ช่วยในการวินิจฉัยโรคทางการแพทย์ ช่วยผู้บริหารในการวางแผนและตัดสินใจ และอื่น ๆ อีกมากมาย (ดวงแก้ว สวามิภักดิ์. 2535:10-11)

ในยุคของการปฏิวัติทางคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ได้ส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางต่อการดำเนินชีวิตของสิ่งมีชีวิตบนโลกนี้ และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดความเป็นไปในอนาคตด้วย กล่าวโดยทั่วไปคอมพิวเตอร์ได้มีส่วนเป็นรากฐานสำคัญของระบบเศรษฐกิจและสังคมเช่นเดียวกับการปฏิวัติอุตสาหกรรม ในศตวรรษที่ 18 ซึ่งส่งผลต่อแนวความคิดและวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เช่นในปัจจุบัน การปฏิวัติทางคอมพิวเตอร์ได้ขยายขอบเขตของกำลังความคิดของมนุษย์ ให้เครื่องคอมพิวเตอร์ทำการคำนวณที่ซับซ้อน และตัดสินใจแทนตนได้ เพื่อนำมาใช้ในภายหลัง ในการนี้ กิจกรรมทางความคิดหรือการคำนวณได้ถูกทดแทนด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้ทั้งสิ้น (กาญจนา กาญจนสุต และคนอื่น ๆ 2535:1)

จากสภาพการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า คอมพิวเตอร์นับวันก็จะมามีบทบาทและอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ชาติมากยิ่งขึ้น ประเทศไทยก็เป็นอีกหนึ่งในทุกประเทศทั่วโลก ที่ต้องได้รับอิทธิพลดังกล่าวนี้ด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมบุคลากรทางด้านการผลิตหรือการใช้คอมพิวเตอร์ให้เพียงพอ แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากร รัฐ จึงไม่สามารถดำเนินการเองได้โดยลำพัง จึงเปิดโอกาสให้เอกชน เข้ามามีส่วนร่วม ในการผลิตบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์นี้ด้วยการเปิดเป็นโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขึ้น ซึ่งบางแห่งก็เปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ร่วมกับวิชาอื่นสาขาอื่นๆ เช่น พิมพ์ดีด บัญชี เป็นต้น

ตามสถิติการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2537 มีโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนวิชาคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนถึง 133 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 86,063 คน

ในการดำเนินการสอนของโรงเรียนนั้น จะมีบุคลากรที่เกี่ยวข้อง คือ ผู้รับใบอนุญาตหรือเจ้าของโรงเรียน ผู้จัดการ เป็นผู้บริหารงานด้านการดำเนินการทางธุรกิจ ครูใหญ่ เป็นผู้บริหารงานด้านวิชาการ ครูผู้สอน และบุคลากรทางด้านธุรการ

โรงเรียนที่เปิดสอนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในแต่ละโรงเรียนจะมีวัตถุประสงค์ในการสอนซึ่งอาจกล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. เพื่อฝึกทักษะให้เยาวชนและประชาชนทั่วไปที่ไม่มีโอกาสเข้าศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในระบบโรงเรียน
2. เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญในการประกอบอาชีพเป็นนักคอมพิวเตอร์
3. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคอมพิวเตอร์
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นประโยชน์ต่อภารกิจที่กำลังทำอยู่
5. เพื่อผลิตบุคลากรสาขาวิชาคอมพิวเตอร์สนองความต้องการหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

6. เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาด้านคอมพิวเตอร์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

หลักสูตรคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทอาชีวศึกษานอกระบบที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปิดทำการสอนนั้น ประกอบด้วยเนื้อหาวิชามากมายมีความหลากหลายในด้านเวลาเรียน แต่ต้องอยู่ในกรอบของการขอจัดตั้งโรงเรียนเอกชน ซึ่งในหลักสูตรจะต้องระบุส่วนประกอบด้านต่าง ๆ ไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2534:7)

1. หลักสูตรกี่เดือน (ปี) และตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่ากี่ชั่วโมง
2. ชั้นเรียน หลักสูตรแบ่งเป็นหลายระดับ เช่น ชั้นต้น ชั้นกลาง และชั้นสูง ต้องระบุระยะเวลาของหลักสูตรและจำนวนชั่วโมงเรียนของแต่ละระดับให้ชัดเจน
3. เวลาเรียน ในวันหนึ่งเปิดเรียนตั้งแต่เวลาใด ถึงเวลาใด เรียนวันละกี่รอบ ในสัปดาห์หนึ่ง เปิดเรียนวันอะไรบ้าง หยุดประจำสัปดาห์วันอะไร หลักสูตรมีเวลาเรียนกี่ปี กี่เดือน หรือกี่ชั่วโมง
4. วันหยุด ตามกฎหมายแล้วโรงเรียนจะต้องมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วัน ให้บอกว่าในสัปดาห์หยุดวันอะไรบ้าง
5. รายงานการสอน ให้กำหนดรายการเนื้อหาวิชาที่จะสอนเป็นข้อ ๆ ให้ครอบคลุมพร้อมทั้งระบุด้วยว่าในแต่ละหัวข้อ รายการสอนใช้เวลากี่ชั่วโมง โดยคำนวณชั่วโมงให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา
6. การประเมินผล วิชาที่สอนมีการทดสอบ วัดผล หรือประเมินผลการเรียนอะไรบ้าง ด้วยวิธีใด เช่น ทดสอบภาคทฤษฎี หรือภาคปฏิบัติ หรือใช้วิธีอื่น ๆ

ในหลักสูตรที่จะกล่าวต่อไปเป็นหลักสูตรของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่ได้รับอนุมัติการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนจากกระทรวงศึกษาธิการ ในการควบคุมของสำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร คือ โรงเรียนเสริมวิทย์ธุรกิจ มีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตร โดยสรุปดังนี้ (โรงเรียนเสริมวิทย์ธุรกิจ. 2536: 1-10)

1. หลักสูตรวิชาการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง

พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

1. ไม่จำกัดความรู้
2. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน วิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน ระบบปฏิบัติการ

รายการสอน

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์
2. ส่วนประกอบของไมโครคอมพิวเตอร์
3. ภาษาคอมพิวเตอร์
4. บุคลากรคอมพิวเตอร์
5. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

2. หลักสูตรวิชาการจัดการภาษาไทบนเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน 25 ชั่วโมง

พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

1. มีความรู้พื้นฐานของการพิมพ์เครื่องพิมพ์ดีด
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน การประมวลผลคำโดยใช้โปรแกรมราชวิถีเวิร์ดพิซี (RW) หรือซียูไรเตอร์ (CU Writer)

รายการสอน

1. ข้อมูลและข้อสนเทศ
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมราชวิถีเวิร์ดหรือซียูไรเตอร์
3. การประมวลผลข้อมูล
4. การบันทึกและเรียกใช้
5. การแก้ไขข้อมูล
6. การตกแต่งเอกสารให้สวยงาม
7. การค้นหาและแทนที่เอกสาร
8. ตาราง
9. คำสั่งมาโคร
10. การควบคุมการพิมพ์ด้วยคำสั่งจุด
11. การแสดงผลลักษณะพิเศษ
12. การพิมพ์เอกสารออกทางเครื่องพิมพ์
13. การทำจดหมายเวียน
14. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอนภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

3. หลักสูตรวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโลตัส 1-2-3

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรเวลาเรียน 40 ชั่วโมง

พื้นฐานความรู้ของผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

1. มีความรู้พื้นฐานของการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โลตัส 1-2-3

รายการสอน

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมโลตัส 1-2-3
2. การแก้ไขข้อมูล
3. การลบหรือแทรกบรรทัดและคอลัมน์
4. สูตรหรือฟังก์ชัน
5. การป้องกันข้อมูล
6. แฟ้มข้อมูล
7. การกำหนดรูปแบบการแสดงผล
8. แผนภาพ (กราฟ)
9. การพิมพ์ข้อมูล
10. การพิมพ์แผนภาพ (กราฟ)
11. หน้าต่างและไต่เตล
12. การประยุกต์ใช้ในงานฐานข้อมูล
13. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

4. หลักสูตรวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดีเบสทรีพลัส (dBASE III PLUS)

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่า 40 ชั่วโมง

พื้นฐานความรู้

1. มีความรู้เกี่ยวกับพื้นฐานคอมพิวเตอร์
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดีเบสทรีพลัส (dBASE III PLUS)

รายการสอน

1. หลักการฐานข้อมูล
2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมดีเบสทรีฟลัส
3. การสร้างฐานข้อมูล
4. การแสดงข้อมูล
5. การแก้ไขข้อมูล
6. การลบข้อมูลและเรียกคืน
7. การเพิ่มและแทรกข้อมูล
8. การเรียงลำดับ
9. การค้นหาข้อมูล
10. การออกรายงาน
11. การพิมพ์ฉลาก
12. ฟังก์ชันต่าง ๆ
13. การแก้ไขโครงสร้างฐานข้อมูล
14. การพิมพ์ข้อมูลทางเครื่องพิมพ์
15. การใช้ข้อมูลร่วมกับโปรแกรมอื่น
16. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

5. หลักสูตรวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน 40 ชั่วโมง

พื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

1. มีความรู้พื้นฐานของการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน การเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก (BASIC PROGRAMMING)

รายการสอน

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโปรแกรมภาษาเบสิก
2. กระบวนการเขียนโปรแกรม
3. ความรู้พื้นฐานของการเขียนโปรแกรมภาษาเบสิก
4. โครงสร้างพื้นฐานของโปรแกรมเบสิก
5. การกำหนดรูปแบบของการแสดงผล
6. โปรแกรมย่อย (Sub Routine)
7. การประยุกต์ใช้
8. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

6. หลักสูตรวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาปาสคาล (PASCAL PROGRAMMING)

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน 40 ชั่วโมง

พื้นฐานของผู้เรียน

1. มีความรู้พื้นฐานของการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน วิธีการเขียนโปรแกรมภาษาปาสคาล (PASCAL PROGRAMMING)

รายการสอน

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษาปาสคาล
2. กระบวนการเขียนโปรแกรม
3. ความรู้พื้นฐานของการเขียนโปรแกรมภาษาปาสคาล
4. โครงสร้างพื้นฐานของโปรแกรมภาษาปาสคาล
5. ประเภทและชนิดของข้อมูล (Data)

6. การแก้ไขและแปลโปรแกรม
7. โปรแกรมย่อย (Sub Routine)
8. การประยุกต์ใช้
9. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

7. หลักสูตรวิชาการเขียนโปรแกรมภาษาซี (C PROGRAMMING)

ระยะเวลา ตลอดหลักสูตรใช้เวลาเรียน 40 ชั่วโมง

พื้นฐานของผู้เรียน

1. มีความรู้พื้นฐานของการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์
2. มีความรู้ไม่ต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
3. อายุไม่ต่ำกว่า 14 ปี

เนื้อหาที่สอน การเขียนโปรแกรมภาษาซี (C PROGRAMMING)

รายการสอน

1. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษาซี
2. กระบวนการเขียนโปรแกรม
3. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมภาษาซี
4. โครงสร้างพื้นฐานของโปรแกรมภาษาซี
5. ประเภทและชนิดของข้อมูล (Data)
6. การแก้ไขและแปลโปรแกรม
7. ตัวแปรชุด (Array)
8. ตัวแปรชี้ (Pointer)
9. โปรแกรมย่อย (Sub Routine)
10. การประยุกต์ใช้

11. การจัดการทางการอาชีพ

การประเมินผล โดยการสอบภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ในสัดส่วนร้อยละ 30 : 70

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)

เพื่อให้การพัฒนาการศึกษาเอกชนในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แนวโน้มของสังคมในอนาคตและการกิจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จึงกำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและมาตรการ ไว้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2535: 77-80)

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ สามารถผลิตนักเรียนที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพ มีวินัย มีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีจัดการศึกษามากขึ้น

2. นโยบายและมาตรการในการพัฒนาการศึกษาเอกชน

2.1 นโยบาย ด้านนักเรียน

ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ และเป็นผู้มีวินัย มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ เคารพยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

มาตรการ

1. ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน เพื่อเน้นให้นักเรียนมีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ มีวินัย มีสุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ รวมทั้งให้นักเรียนรู้จักรักษาสีงแวดล้อม และธรรมชาติ

งานอื่นจัด

2. กำหนดให้โรงเรียนจัดกิจกรรมและสนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่หน่วย

3. ส่งเสริมให้สมาคม/กลุ่มโรงเรียน/องค์กรการศึกษาเอกชนและโรงเรียนร่วมมือกับครอบครัว ชุมชนกระตุ้นให้นักเรียนมีความเข้าใจและประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ถูกต้องดีงาม

4. ส่งเสริมให้โรงเรียนจัดทุนการศึกษาให้มากขึ้น

2.2 นโยบาย ด้านครูและผู้บริหาร

เร่งพัฒนาครูและผู้บริหารให้มีคุณภาพและคุณธรรม ตระหนักในหน้าที่ความรับผิดชอบ และให้เกิดความมั่นคงในอาชีพ

มาตรการ

1. ฝึกอบรมครูและผู้บริหารโรงเรียนเอกชนให้มีความรู้ด้านวิชาการต่าง ๆ มากขึ้น

2. ส่งเสริมระบบการนิเทศ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครู

3. ส่งเสริมให้สมาคมกลุ่มโรงเรียน/องค์กรการศึกษาเอกชน และโรงเรียนร่วมมือกันเสริมสร้างคุณธรรม และความสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบของครู และรัฐจะให้การอุดหนุนตามความเหมาะสม

4. เพิ่มพูนประสบการณ์ในการบริหารของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้สามารถสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่โรงเรียน

5. เร่งส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ครูโรงเรียนเอกชน เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจที่ดี สามารถทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพ โดยให้มีการจัดสวัสดิการให้กว้างขวางมากขึ้น มีการคุ้มครองการทำงานให้ครูได้รับความเป็นธรรม เกิดความมั่นคงในการประกอบอาชีพ

2.3 นโยบาย ด้านโรงเรียน

ส่งเสริมจัดการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ มีความคล่องตัวในการจัดการศึกษา สามารถตรวจสอบคุณภาพพัฒนาตนเองและพึ่งตนเองได้มากที่สุด โดยรัฐจะให้การช่วยเหลือและอุดหนุนตามความเหมาะสม นอกจากนี้จะสนับสนุนให้โรงเรียนเอกชนรวมกลุ่มกันพัฒนาการศึกษาเอกชนให้เกิด

ภาพพจน์ที่ดีต่อสังคม รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการศึกษาให้มากขึ้นเต็มขีดความสามารถ

มาตรการ

1. ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนปรับปรุง/จัดกิจกรรม เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของโรงเรียน โดยร่วมมือกับโรงเรียนเอกชนด้วยกันเอง โรงเรียนรัฐบาลและ/หรือหน่วยงานอื่น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพสนองตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการศึกษาและสนองตามจุดหมายของหลักสูตร โดยรัฐจะให้ความช่วยเหลือในด้านวิชาการตลอดจนทรัพยากรอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

2. ปรับปรุงกฎ และระเบียบให้เอื้อต่อการส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนให้คล่องตัวขึ้น

3. เร่งให้มีการรับรองมาตรฐานการศึกษา และส่งเสริมให้โรงเรียนประเมินคุณภาพ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

4. ให้มีการกำกับดูแลติดตามการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน

5. สนับสนุนโรงเรียนให้ดำรงกิจการอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองได้

6. ส่งเสริมการลงทุนการจัดการศึกษาเอกชน โดยจัดให้มีการบริหารกองทุนหมุนเวียนเพื่อพัฒนาการศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ

7. ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ สื่อ และการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้โรงเรียนจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

8. ให้มีการประสานงานกับภาครัฐ เพื่อให้การรับนักเรียนเป็นไปตามสัดส่วนที่กำหนด และไม่ให้เกิดการกีดกันการรับนักเรียนในโรงเรียนเอกชน

9. สนับสนุนโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษา สนองนโยบายการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ และส่งเสริมให้โรงเรียนรับนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาโดยวิธีการสอบความพร้อมแทนการทดสอบความรู้ทางวิชาการ

10. จัดกิจกรรม/ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีและถูกต้องให้แก่ผู้ปกครองนักเรียนและชุมชน

2.4 นโยบาย ด้านบริหารและสนับสนุน

ปรับปรุงการบริหารงานการศึกษาเอกชนทุกด้าน โดยเฉพาะการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการวิจัยการศึกษาเอกชน

มาตรการ

1. เร่งพัฒนาระบบงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เร่งพัฒนาสารสนเทศ วางเครือข่ายประสานงานระบบข้อมูล และจัดเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็น
3. ให้มีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาเอกชนให้มากขึ้น
4. พัฒนาบุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนให้มีความรู้ ความสามารถ มีความสำนึกในหน้าที่ เพื่อร่วมกันพัฒนางานการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพ
5. เร่งสร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ให้มากขึ้นโดยจัดตั้งสวัสดิการที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม การให้เป็นธรรมและอื่น ๆ

2.5 นโยบาย ด้านโรงเรียนเอกชน

การกุศล

ส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือโรงเรียนเอกชนการกุศล อันได้แก่ โรงเรียนที่สำนักพระราชวังเป็นผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนสงเคราะห์เด็กยากจนตามพระราชประสงค์ โรงเรียนในพระบรมราชานุเคราะห์ และพระราชานุเคราะห์ โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา ตลอดจนโรงเรียนการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ ให้มากขึ้น

มาตรการ

1. เร่งพัฒนาโรงเรียนเอกชนการกุศลให้มีคุณภาพทุกด้าน โดยเน้นคุณธรรมและจริยธรรมของนักเรียน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชน เพื่อให้สามารถดำรงกิจการอยู่ได้อย่างมีคุณภาพ

3. เร่งขยายโอกาสให้เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย และหรือจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสม

4. ประสานงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อระดมทรัพยากรทุกด้าน สำหรับการจัดการศึกษาให้มากขึ้น

3. จุดเน้นของแผนพัฒนาการศึกษาในระยะที่ 7 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ทิศทางของการพัฒนาการศึกษาเอกชนในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 7 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มุ่งเน้นในเรื่องการพัฒนาคุณภาพของโรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท ให้โรงเรียนพัฒนาตนเองและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ตลอดจนส่งเสริมให้โรงเรียนสามารถดำรงกิจการอยู่ได้ด้วยตนเองให้ได้มากที่สุด นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้เอกชนเข้าร่วมจัดการศึกษาในสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ในรูปของโรงเรียนการศึกษานอกระบบ

สำหรับจุดเน้นของแต่ละระดับและประเภทวิชา พอสรุปได้ดังนี้

3.1 ระดับอนุบาลศึกษา

- มุ่งเน้นการส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพของเด็ก และมุ่งแก้ไขค่านิยมของผู้ปกครองที่เข้าใจผิด มุ่งให้เด็กอนุบาลเรียนด้านวิชาการ

3.2 ระดับประถมศึกษา

- มุ่งเน้นการส่งเสริมให้โรงเรียนปรับปรุงวิธีการรับนักเรียน โดยให้ใช้วิธีการทดสอบความพร้อม ของเด็กแทนการทดสอบความรู้ทางด้านวิชาการ

3.3 ระดับมัธยมศึกษา

- มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนมีความเป็นเลิศด้านวิชาการ และวิชาชีพ โดยให้นักเรียนสามารถสำรวจความต้องการในการประกอบอาชีพของตนเองได้

3.4 การอาชีวศึกษา (ปวช. , ปวท. และ ปวส.)

- มุ่งเน้นให้นักเรียนมีความเป็นเลิศด้านวิชาชีพ ควบคู่ไปกับการมีคุณธรรมและให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่นสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยี และความต้องการของตลาดแรงงาน และเน้นการส่งเสริมทักษะวิชาชีพนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ

3.5 โรงเรียนนอกระบบ

- มุ่งเน้นการส่งเสริมให้เอกชน เข้ามาร่วมจัดในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน และเน้นการนิเทศ และส่งเสริมให้โรงเรียนมีมาตรฐานคุณภาพการศึกษา

3.6 โรงเรียนเอกชนการกุศล การศึกษานិเทศ การศึกษาสงเคราะห์ และการศึกษาตามนโยบายพิเศษ

- เน้นส่งเสริมคุณภาพของโรงเรียน ที่สำนักพระราชวังเป็นผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนตามพระราชประสงค์ โรงเรียนเอกชนของวัดในพระพุทธศาสนา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามภาคใต้ รวมทั้งส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมจัดโรงเรียนการศึกษานิเทศ การศึกษาสงเคราะห์ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.)

สำนักคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2535:2-12) ได้กล่าวถึงความเป็นมาของ สช. ดังนี้ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476 เป็นต้นมา การจัดการศึกษาของเอกชนที่ดำเนินการควบคู่มากับการจัดการศึกษาของรัฐบาล และอยู่ภายใต้การควบคุมและช่วยเหลือส่งเสริมของกองโรงเรียนราษฎร์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการนั้น มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง จึงทำให้กองโรงเรียนราษฎร์ไม่สามารถบริหารงานได้รวดเร็วทันความต้องการของประชาชน สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทยจึงเสนอความเห็นว่ กองโรงเรียนราษฎร์ ควรได้รับการยกวิทยฐานะให้เป็นกรมโรงเรียนราษฎร์หรือกรมการศึกษาเอกชนเพื่อเพิ่มอำนาจในการส่งเสริมและช่วยเหลือโรงเรียนเอกชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษามากขึ้น และเป็นการส่งเสริมกำลังใจให้เอกชนจัดการศึกษาได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ความต้องการของสมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย นอกจากจะสอดคล้องกับความต้องการของ นายเกรียง เกี่ยมสกุล (อดีตหัวหน้ากองโรงเรียนราษฎร์คนแรก) ที่จะแยกโรงเรียนเอกชนออกจากกรมวิสามัญ ให้มีหน่วยบริหารของตัวเองแล้ว ยังสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในเวลานั้นที่ต้องการปรับปรุงระบบข้าราชการ ดังนั้นสภาการศึกษาแห่งชาติจึงได้จัดตั้งคณะกรรมการปรับปรุงโรงเรียนราษฎร์ขึ้นเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนเอกชน เพื่อปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และด้านบริการ คณะกรรมการนี้ประกอบไปด้วย ดร.ธำรง บัวศรี เป็นประธานกรรมการ นายพะยอม แก้วกำเนิด ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองโรงเรียนราษฎร์ในขณะ

นั้น จึงได้มอบแผนงานกรมโรงเรียนราษฎร์ซึ่งจัดร่างไว้แล้ว ต่อคณะกรรมการปรับปรุงโรงเรียนราษฎร์ ได้รับการปรับปรุงเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยใช้ชื่อย่อว่า สช. มีฐานะเทียบเท่า กรมหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2515 ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 โดยโอนอำนาจหน้าที่กิจการทรัพย์สินนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สำหรับหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีรายละเอียด ดังนี้

1. สำนักงานเลขาธิการกรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ งานสารบรรณ งานบริหารบุคคล งานประชาสัมพันธ์ งานกฎหมาย งานสวัสดิการของข้าราชการ และงานอื่นที่มีได้เป็นหน้าที่ของกองใดกองหนึ่ง โดยเฉพาะตลอดจนปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างประจำในสังกัด แนะนำสั่งการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ให้บริการและอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับงานราชการของกองและฝ่ายในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมถึงการประสานงานราชการกับกองและฝ่ายที่เกี่ยวข้องและราชการอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากกรมเจ้าสังกัด
2. กองทุนและสวัสดิการ มีหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบงานเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน ดำเนินการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนากองทุนและสวัสดิการของครูโรงเรียนเอกชนให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. กองทะเบียน มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการพัฒนาและจัดทำทะเบียนต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้บริหาร ครู นักเรียน และกิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนเอกชน รวมทั้งจัดเก็บรักษาหลักฐาน และเอกสารสำคัญทางการศึกษาของโรงเรียนเอกชนในระบบคอมพิวเตอร์และไมโครฟิล์ม ดำเนินการจัดทำบัตรประจำตัวครูโรงเรียนเอกชน ออกใบแทนใบอนุญาตต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียน ผู้บริหารและครู ดำเนินการออกใบประกาศนียบัตรให้แก่นักเรียนโรงเรียนเอกชนในส่วนกลางที่เลิกล้มกิจการแล้ว ดำเนินการพัฒนา ระบบคอมพิวเตอร์และนำไมโครฟิล์มมาใช้ในการจัดทำหลักฐานทะเบียนโรงเรียน ทะเบียนครู ทะเบียนการสงเคราะห์ครู หลักฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชน และข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา วิเคราะห์ ออกแบบระบบงาน พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แก่หน่วยงานอื่น ๆ พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้

ด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ตลอดจนเป็นศูนย์บริการข้อมูลสารสนเทศของสำนักงาน และให้คำแนะนำ
 ปรึกษาด้านการใช้คอมพิวเตอร์และไมโครฟิล์ม และปฏิบัติการอื่น ๆ ที่สนับสนุนแผนงาน และโครงการ
 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาของเอกชน

4. กองนโยบายและแผน มีหน้าที่ในการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการศึกษาเพื่อกำหนด
 และพัฒนานโยบายการศึกษาเอกชน จัดทำแผนและพัฒนาโครงการการศึกษาเอกชนในระดับต่าง ๆ
 พร้อมทั้งกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ประเมินผลการดำเนินงาน ติดตามข้อมูลและ
 สถิติทางการศึกษาเอกชน ให้บริการด้านข้อมูล สารสนเทศ ติดต่อประสานงานการขอความร่วมมือ
 จากแหล่งความช่วยเหลือต่างประเทศ และพิจารณาตรวจสอบรูปแบบอาคารสถานที่ของสถานศึกษาเอกชน

5. กองโรงเรียนเอกชนพิเศษ มีหน้าที่ส่งเสริมพัฒนาให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับ
 ดูแลโรงเรียนเอกชนภาษาจีน โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนสอนศาสนา
 อื่น ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นไปอย่างมีคุณภาพและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ และ
 อนุญาตให้ชาวต่างประเทศเป็นครูหรือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนทุกระดับ ทุกประเภท

6. กองโรงเรียนสามัญศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับ
 ดูแลโรงเรียนเอกชนสามัญศึกษาทุกระดับให้จัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการ
 ศึกษาของรัฐและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนเกี่ยวกับอาคารสถานที่ อุปกรณ์
 และบุคลากรส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวการจัดการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพ และมีมาตรฐาน
 สูงขึ้น พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ
 ข้อปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ครู นักเรียนไม่ดีและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง พิจารณาดำเนินการทาง
 วินัยกับผู้บริหารโรงเรียน ครู ในกรณีที่ปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน และกฎหมาย
 บริหารโครงการต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาโรงเรียน ครู นักเรียน ประสานงานการ
 ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ครู และนักเรียน และพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการให้เงิน
 อุดหนุนแก่โรงเรียนเอกชน และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

7. กองโรงเรียนอาชีวศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ
 กำกับ ดูแล การบริหารงาน การดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบและ
 นโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากร

ส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาการจัดการเรียนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงขึ้น พัฒนาผู้บริหาร ครู ส่งเสริมความรู้ความสามารถและทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ สนับสนุนให้โรงเรียนจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่ผู้บริหาร ครู และนักเรียน วินิจฉัยข้อปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียน ผู้บริหาร ครู และนักเรียน กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำหรับโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระบบโรงเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

7.1 ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตร

7.2 ระดับอุดมศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

และโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้แก่บุคคลที่มีลักษณะพิเศษหรือผิดปกติทางร่างกาย สติปัญญา หรือจิตใจที่จัดเป็นรูปแบบการศึกษาพิเศษหรือโรงเรียนที่จัดการศึกษาแก่ผู้ยากไร้ หรือเสียเปรียบทางการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ที่จัดในรูปการศึกษาสงเคราะห์

8. หน่วยศึกษาพิเศษ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ให้คำปรึกษา แนะนำด้านการเรียนการสอน และการบริหารแก่โรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบการดำเนินการศึกษา ทดลอง วิเคราะห์ วิจัย เพื่อจัดรูปแบบในเรื่องหลักสูตร สื่อ วิธีการจัดการเรียนการสอน การบริหาร และการนิเทศก์จัดทำและเผยแพร่เอกสารด้านวิชาการ เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและการบริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตลอดจนช่วยเหลือ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตร แบบเรียน หรือแนวการสอน ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน ให้การสนับสนุนหน่วยปฏิบัติในเรื่องการประชุม อบรม สัมมนาครู และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อส่งเสริมงานด้านวิชาการในโรงเรียน จัดดำเนินการพัฒนารูปแบบการให้บริการโรงเรียนในเรื่องการวัดผลประเมินผล การใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา และส่งเสริมด้านกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียน และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

9. กองส่งเสริมการศึกษานอกระบบ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้คำปรึกษา แนะนำ กำกับ ดูแล การบริหารงาน การดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบและนโยบายจัดการศึกษาของรัฐ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานด้านอาคาร สถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรส่งเสริมให้โรงเรียนพัฒนาแนวการจัดการเรียนให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานพัฒนาผู้บริหารและครู ส่งเสริมให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะการปฏิบัติงานในหน้าที่ โรงเรียนที่อยู่ในความ

รับผิดชอบ ได้แก่ โรงเรียนที่จัดการศึกษาในรูปแบบการศึกษานอกระบบโรงเรียน แบ่งเป็น

9.1 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ โรงเรียนการศึกษานอกโรงเรียน เช่น โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่

9.2 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ เช่น โรงเรียนเฉพาะกาล โรงเรียนส่งคำสอน โรงเรียนกวดวิชา โรงเรียนศิลปศึกษา และโรงเรียนอาชีวศึกษา

10. สำนักงานตรวจราชการกรม มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำแผนติดตามวิเคราะห์ สรุปและรายงานผลการตรวจราชการ ทั้งในการนิเทศหรือกรณีพิเศษแต่ละคราวในระดับกรม เพื่อเสนอเลขาธิการกำหนดแผนและติดตามวิเคราะห์ สรุปและรายงานผลการตรวจราชการ ทั้งในการนิเทศหรือกรณีพิเศษแต่ละคราวในระดับกรม เพื่อเสนอเลขาธิการกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการระดับกรม กระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาสั่งการและทราบถึงความก้าวหน้าปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะต่าง ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมปอง ชินบุตร (2520 : 65-67) ได้ศึกษาทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนเอกชน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าครูในโรงเรียนเอกชนไม่ใคร่เอาใจใส่การสอน ครูขาดแคลนอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอนมากนัก นักเรียนโรงเรียนเอกชนปกครองยาก ชอบฝ่าฝืนระเบียบวินัย

สุภาพ สุทธิลักษณ์ (2527: บทคัดย่อ) ได้ทดลองสอนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาเลือกสายที่ 1 สามารถเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้คะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบคิดเป็นร้อยละ 61.02 และนักเรียนที่ได้คะแนนจากการทดสอบตั้งแต่ 50% ขึ้นไป มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 90.91 ซึ่งแสดงว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาเลือกสายที่ 1 สามารถเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า มีความเป็นไปได้ที่จะนำวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐานบรรจุไว้ในหลักสูตรคณิตศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 วิชาเลือกสายที่ 1

คณิตา แสงพงษ์वाल (2529:บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง ความต้องการในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ของนักเทคโนโลยีการศึกษา ในระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 175 คน และเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบซึ่งได้รับกลับคืนมา 152 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87 ผลจากการวิจัย พบว่า นักเทคโนโลยีการศึกษาเห็นความจำเป็นในการฝึกอบรมเรื่องการใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ การป้องกันการรักษา ภาษาที่ใช้ทางคอมพิวเตอร์ และการนำไมโครคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการศึกษา และการฝึกอบรมนี้จัดให้มีการฝึกอบรม 2 ระดับ คือ

1. สำหรับผู้ที่เริ่มเรียนรู้

2. สำหรับผู้มีประสบการณ์หรือผู้ที่ผ่านการอบรมมาบ้างแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2531:126) ได้ทำการศึกษาเรื่องการกระจายตัวบริการและทรัพยากรทางการศึกษาของการศึกษาเอกชน พบว่า โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ให้บริการแก่นักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตและใกล้เคียงเทศบาล และนักเรียนซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอและจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งโรงเรียน โดยมีระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนไม่เกิน 5 กิโลเมตร นักเรียนส่วนใหญ่เดินทางไปโรงเรียน ยกเว้นนักเรียนโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่ไปโรงเรียนด้วยรถยนต์และรถประจำทาง นักเรียนส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา และผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นข้าราชการพนักงานรัฐวิสาหกิจและธุรกิจค้าขาย โดยมีฐานะ เศรษฐกิจของครอบครัวในระดับปานกลาง โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในที่สูงและที่ลุ่มซึ่งมีการระบายน้ำได้ดี การคมนาคมสะดวก ไม่มีปัญหาการจราจร ยกเว้นโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งมีปัญหาการจราจรคับคั่งบางเวลา โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในชุมชนซึ่งเป็นตลาดหรือย่านการค้า ประชากรหนาแน่นพอประมาณ ชุมชนมีฐานะทางเศรษฐกิจในระดับปานกลาง ประกอบอาชีพเกี่ยวกับธุรกิจค้าขายและเป็นชุมชนที่นับถือศาสนาพุทธ

ณัฐฉิ ธรรมกุลมงคล (2534:126-129) ได้ทำการศึกษา เรื่อง องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอายุ พื้นฐานการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และสาขาวิชาที่เรียน แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกัน ส่วนนักศึกษาที่มีพื้นฐานการศึกษาและอาชีพของบิดามารดา

เพศ และรายได้แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนไม่แตกต่างกัน สิ่งที่นักศึกษาพึงพอใจต่อการเรียนของหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ได้แก่ ความเป็นกันเอง และการให้ความเอาใจใส่ของครูผู้สอน ความสะดวกในการลงทะเบียนเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนไม่เครียด เนื้อหาหลักสูตรมีความเข้มข้น อุปกรณ์การเรียนมีความเหมาะสมดี การประชาสัมพันธ์หลักสูตรน่าสนใจ และมีการแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

เสาวนีย์ พันัสสรณ์ (2535:108-110) ได้ทำการศึกษา เรื่อง เหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศ อายุ อาชีพ พื้นฐานการศึกษา และเลือกเรียนภาษาต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาแตกต่างกัน ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือ หลักสูตรไม่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ครูขาดทักษะในการสอน ไม่มีการฝึกภาคปฏิบัติ อุปกรณ์ไม่เพียงพอ ขนาดห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ค่าธรรมเนียมการเรียนสูง สภาพห้องเรียนไม่เหมาะสม (แอร์เย็นเกินไป มีเสียงรบกวน) ระยะเวลาไม่เหมาะสมกับหลักสูตร ครูขาดความรับผิดชอบต่อนักเรียน ไม่มีการวัดผลและประเมินผล บรรยากาศในการเรียนการสอนไม่เป็นประชาธิปไตย ไม่มีครูต่างชาติสอน และโรงเรียนโฆษณาเกินความจริง

สุรางค์ โรจน์วิเศษ (2536:67) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน คือ มีการแข่งขันสูงระหว่างโรงเรียนสอนภาษาด้วยกัน ครูเข้า-ออกบ่อยทำให้การสอนไม่ต่อเนื่อง สถานที่ไม่พอกับจำนวนนักเรียน การตัดสินใจล่าช้าเนื่องจากโรงเรียนมีหลายสาขา ปัญหาการจัดสวัสดิการให้แก่ครู ขาดบุคลากรด้านบริหาร ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร-การบริหารหลักสูตร ปัญหาด้านการเรียนการสอน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน และปัญหาด้านอุปกรณ์ สื่อการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

สุวิมล ไชยเพชร (2536:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้เรียนที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้เรียนที่มีอายุพื้นฐานการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้

เรียนมีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการฝึกภาคปฏิบัติและจัดอุปกรณ์การเรียนให้เพียงพอและทันสมัย ควรจัด
 ขยายเวลาเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ควรปรับค่าธรรมเนียมการเรียนให้ต่ำลง จัดห้องเรียนให้
 เหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ครูควรใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย ควรเพิ่มสาขาวิชาการสอนให้มากขึ้น
 ควรจัดมีบริการและสวัสดิการมากขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม จัดสภาพห้องเรียนให้น่าเรียน และ
 ครูควรให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง

อรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ์ (2538:100-105) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 เกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผู้เข้า
 รับการอบรมมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์โดยรวมทุกด้าน
 อยู่ในระดับมาก แต่ให้ความสำคัญในด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชา วิทยากร วัสดุอุปกรณ์ สภาพแวดล้อมและ
 สิ่งอำนวยความสะดวกสูงกว่าด้านกิจกรรมและประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้เข้ารับ
 การอบรม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับของกลุ่มความรู้และ
 สถานที่ฝึกอบรม พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับตัวแปรสังกัดของหน่วยงาน พบว่า
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการอบรม คือ ควรปรับปรุง
 หลักสูตรบางวิชาให้ทันสมัย และให้ทันกับโปรแกรมสำเร็จรูปใหม่ ๆ วิทยากรควรเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม
 และควรมีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นต้น

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีความ
 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อผล
 สัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณภาพของการศึกษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะศึกษาเกี่ยว
 กับความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์
 ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยนี้ เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน
 คอมพิวเตอร์ เพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุด ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อ
 โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานครเองและหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนควบคุมกำกับดูแลโรง-
 เรียนเอกชน ในด้านการวางแผน การจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการจัดบรรยากาศในโรงเรียนให้
 สอดคล้องตรงกับความต้องการของผู้เรียนให้มากที่สุดและเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนแผนพัฒนาการ
 ศึกษาเอกชน ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
2. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
3. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
4. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
5. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน
6. นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 133 โรงเรียน จำนวนประชากร 86,063 คน ปีการศึกษา 2537

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนกับโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 450 คน จากโรงเรียนจำนวน 6 โรงเรียน

เมื่อคำนวณได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. แบ่งโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ออกเป็น 3 ประเภท โดยถือตามจำนวนผู้เรียนเป็นเกณฑ์ คือ
 - 1) โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 600 คนขึ้นไป
 - 2) โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดกลาง มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 300-599 คน
 - 3) โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 300 คน

2. การเลือกโรงเรียนดำเนินการโดยสุ่มอย่างง่ายจากโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด ๆ ละ 2 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 โรงเรียน
3. สุ่มอย่างง่ายนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ จาก 6 โรงเรียนมาโรงเรียนละ 75 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 450 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 ขนาด เขตที่ตั้งของโรงเรียน จำนวนผู้เรียนและกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	เขตที่ตั้ง	จำนวนผู้เรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
<u>โรงเรียนขนาดใหญ่</u>			
1. สยามคอมพิวเตอร์	บางกะปิ	5,568	75
2. เทคโนโลยีกรุงเทพคอมพิวเตอร์	พระโขนง	4,974	75
<u>โรงเรียนขนาดกลาง</u>			
3. วิทยากรคอมพิวเตอร์ธุรกิจและภาษา	บางรัก	375	75
4. บริหารธุรกิจสากล	ปทุมวัน	560	75
<u>โรงเรียนขนาดเล็ก</u>			
5. คอมพิวเตอร์ธนบุรี	จอมทอง	236	75
6. สอนคอมพิวเตอร์นิเทศก์สากล	พระนคร	223	75
รวม		11,936	450

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชนวิชาชีพคอมพิวเตอร์ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาขอบเขตความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย

3. สร้างเครื่องมือ ชนิดแบบสอบถาม ประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่ง ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

✓ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ปีการศึกษา 2538 ในเขตกรุงเทพมหานคร

✓ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามข้อมูลความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งความคิดเห็นออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์

การกำหนดน้ำหนักคะแนนในแต่ละข้อ กำหนดดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
เห็นด้วยมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน

✓ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่มีข้อความปลายเปิดในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอื่นเพิ่มเติมนอกจากข้อความที่ได้นำเสนอไว้ในตอนที่สอง

4. นำแบบสอบถามฉบับร่าง เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนความสมบูรณ์ทางด้านการใช้ภาษา
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตร ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบแก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้
7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่โรงเรียนเสริมวิทยุธุรกิจ
8. นำแบบสอบถามที่ไปทดลองใช้มาหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.89 และค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอหนังสือจากเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ขอความร่วมมือผู้อำนวยการโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ เก็บข้อมูลนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในเดือนกันยายน 2538 โดยขอความร่วมมือจากเจ้าของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้แนะนำนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ออกเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้ง 6 โรงเรียน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 450 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 448 ชุด เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์ และสามารถวิเคราะห์ได้ จำนวน 445 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.88 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่แล้วคำนวณค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.79 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.80-2.59 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.60-3.39 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.40-4.19 หมายถึง เห็นด้วยมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.20-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย จำนวนกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มใช้ t-test จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไปใช้ F-test เมื่อพบความแตกต่าง จึงทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติดังกล่าว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS*

(Statistical Package for the Social Sciences Version-X)

4. สำหรับข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามที่เป็นข้อความปลายเปิด ใช้วิธีวิเคราะห์โดยการรวบรวมแล้วจัดกลุ่มความคิดเห็น การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติสำหรับการตรวจสอบเครื่องมือ โดยการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามอย่างมีโครงสร้าง ใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (ซูศรี วงศ์รัตน์. 2523 : 98 - 99) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_c^2} \right]$$

เมื่อ ∞ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งชุด

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถามแต่ละชุด

ΣS_x^2 แทน ผลรวมของความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_x^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละชุด

2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์เครื่องมือ

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.1.1 คะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (สวัสดี ประทุมราช. 2526:60)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ

$\bar{X}$ แทน มัชฌิมเลขคณิต

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนหรือผลการวัดแต่ละตัว

N แทน จำนวนการวัดหรือคะแนน

2.1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2529:186)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนน

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคะแนนทั้งหมดหรือประชาชนในกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

2.2.1 เปรียบเทียบแตกต่างกันของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตัวแปรสองกลุ่ม โดยใช้ t-test (ไพศาล หวังพานิช. 2530 : 177)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าแจกแจงที

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

✓ 2.2.2 ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างที่มีมากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้ F-test (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2529 : 186)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ F แทน ความแตกต่างค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่าสองกลุ่ม

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

ถ้าหากพบว่าพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว ตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้การเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparisons) วิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe') (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531:240) สูตรที่ใช้คำนวณคือ

$$S = \sqrt{(K-1)F(\alpha, df_b, df_w) \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_j} \right) MS_w}$$

เมื่อ S หมายถึงค่าวิกฤติแบบเซฟเฟ

$F(\alpha, df_b, df_w)$ หมายถึง ค่า F ที่เปิดจากตาราง การแจกแจงของค่า F ที่ระดับ
นัยสำคัญทางสถิติ มีค่า .05 หรือ .01 โดยมีค่า $df_b = K-1$ และ
 $df_w = N-K$

K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (ค่าวิกฤติของ F)
 $\frac{1}{n_1}, \frac{1}{n_j}$ แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างคู่ที่นำมาเปรียบเทียบ
 MS_w แทน Mean square ภายในกลุ่มที่ได้คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์
ความแปรปรวน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในความหมายผู้วิจัย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
df	แทน	ระดับขั้นแห่งความอิสระ (degree of freedom)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 4 ตอน เรียงตามลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็น ของนักศึกษา
ผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน
คอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 3 ไปเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่
มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ใน
เขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น
ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขต
กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสอบถามนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพ
ระยะสั้น จำนวน 445 คน ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2

ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ (N=445)	ร้อยละ (100.00)
1. เพศ		
ชาย	241	54.15
หญิง	204	45.85
2. สถานภาพการสมรส		
โสด	323	72.58
สมรส	122	27.42
3. อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	91	20.44
ระหว่าง 18-25 ปี	172	38.65
26 ปีขึ้นไป	182	40.91
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	122	27.41
มัธยมศึกษา	196	44.04
อุดมศึกษา	127	28.55
5. อาชีพ		
รับราชการ	107	24.04
รัฐวิสาหกิจ	75	16.85
ทำงานเอกชน	146	32.82
ยังไม่มีอาชีพ	117	26.29

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	ความถี่ (N=445)	ร้อยละ (100.00)
6. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	247	55.50
ตั้งแต่ 10,000-19,999	120	26.96
ตั้งแต่ 20,000-29,999	41	9.21
ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป	37	8.33
7. ขนาดโรงเรียนที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน		
ขนาดใหญ่	148	33.25
ขนาดกลาง	147	33.04
ขนาดเล็ก	150	33.71

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาจำนวนทั้งหมด 445 คน เป็นเพศชายจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 54.15 เพศหญิงจำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 45.85 ด้านสถานภาพการสมรสพบว่านักศึกษาที่เป็นโสดมีจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 72.58 และสมรสจำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 27.42 ด้านอายุ พบว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไปจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 40.91 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 20.44 ด้านระดับการศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 44.04 กลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 27.41 ด้านอาชีพพบว่า กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีอาชีพทำงานเอกชนจำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 32.82 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ จำนวน 75 คน

คิดเป็นร้อยละ 16.85 ด้านรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน พบว่า กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 247 คน คิดเป็นร้อยละ 55.50 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ด้านขนาดของโรงเรียน พบว่านักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กมีจำนวนมากที่สุดคือ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 33.71 และจำนวนน้อยที่สุดคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดกลางจำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 33.04

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่
วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเป็น 5 ระดับคือ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.79	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.80 - 2.59	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.60 - 3.39	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.40 - 4.19	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.20 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังกล่าวได้นำเสนอในตาราง 3-13			

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.49	มาก
2. ด้านการให้บริการ	4.05	0.52	มาก
3. ด้านอาคารสถานที่และบริการ	4.13	0.54	มาก
รวม	4.07	0.45	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.04-4.13$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นต้นที่มีต่อ
การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำแนกเป็น
รายชื่อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. เนื้อหาที่สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้	3.81	0.72	มาก
2. เนื้อหาที่สอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	3.89	0.74	มาก
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	3.91	0.69	มาก
4. เนื้อหาที่สอนสามารถเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน	3.98	0.64	มาก
5. เวลาเรียนกับเนื้อหา มีความเหมาะสม	4.01	0.68	มาก
6. มีการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ	4.09	0.71	มาก
7. เอกสารและตำราประกอบการเรียนมีคุณภาพ	4.07	0.73	มาก
8. การนำเสนอเนื้อหาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม	4.07	0.72	มาก
9. เปิดโอกาสให้อภิปรายซักถามได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่มี การเรียนการสอน	4.15	0.74	มาก
10. มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงครบทุกคน	4.14	0.73	มาก
11. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามเพิ่มเติมนอกเวลา เรียนได้	4.09	0.77	มาก
12. อาจารย์ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง	4.12	0.71	มาก
13. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา	4.07	0.70	มาก
14. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีสอน	4.14	0.71	มาก
รวม	4.04	0.49	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.81-4.15$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อเปิดโอกาสอภิปรายซักถามได้อย่างเต็มที่ในขณะที่มีการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.15$) และรองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันสองข้อคือข้อมีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงครบทุกคน กับข้ออาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีสอน ($\bar{X}=4.14$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ จำแนกเป็นรายข้อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
15. มีตำราหรือคู่มือ และเอกสารประกอบการสอนแจกให้แก่นักศึกษาทุกคน	4.19	0.73	มาก
16. มีการจัดการบริการกิจกรรมนันทนาการระหว่างการพักหรือรอเข้าเรียน	4.00	0.76	มาก
17. มีหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ไว้บริการอย่างเพียงพอ	3.96	0.76	มาก
18. มีการจัดให้บริการด้านน้ำดื่ม	4.10	0.78	มาก
19. มีการจัดห้องพักครู	3.97	0.75	มาก
20. มีการจัดห้องพักนักศึกษา	4.01	0.76	มาก
21. มีการจัดบริการแนะแนว โดยเฉพาะด้านอาชีพหรือการศึกษาต่อ	4.02	0.74	มาก
22. มีการจัดห้องพยาบาลไว้บริการยามฉุกเฉิน	4.00	0.75	มาก
23. มีป้ายนิเทศ ติดประกาศบริการ รับสมัครงาน	4.00	0.75	มาก
24. มีการจัดกิจกรรมนอกเวลา ให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรมกันในบางโอกาส หรือตามวาระอันสมควร	4.09	0.74	มาก
25. การจัดทำตารางเรียนมีความยืดหยุ่น และเอื้อประโยชน์แก่นักศึกษา	4.09	0.73	มาก
26. มีการส่งตัวแทนนักศึกษาเข้าร่วมประกวด หรือแข่งขันทักษะวิชาชีพสาขาต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	4.04	0.73	มาก
27. มีการจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน สถาบัน หน่วยงานองค์กรอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ	4.04	0.76	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
28. มีการจัดสอบเสริมหรือทบทวนแบบให้เปล่าในบางโอกาส	4.10	0.75	มาก
29. มีการจัดหาทุนการศึกษา ให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลน	4.09	0.79	มาก
รวม	4.05	0.79	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.96-4.19$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อมีตำราหรือคู่มือ และเอกสารประกอบการสอนแจกให้แก่นักศึกษาทุกคน ($\bar{X}=4.19$) และรองลงมาคือ ข้อมีการจัดให้บริการด้านน้ำดื่ม ($\bar{X}=4.10$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชั้นระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์จำแนกเป็นรายชื่อ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
30. สถานที่ตั้งมีการคมนาคมสะดวก	4.16	0.73	มาก
31. ห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนต่อห้องมีความเหมาะสม	4.12	0.74	มาก
32. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ	4.18	0.72	มาก
33. การจัดแบ่งห้องเรียนเป็นสัดส่วน	4.14	0.73	มาก
34. สิ่งที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน มีความดังทั่วถึงและเหมาะสม	4.08	0.75	มาก
35. อาคารเรียนมีสภาพมั่นคงและแข็งแรง	4.12	0.73	มาก
36. อาคารเรียนมีทางหนีไฟ และอุปกรณ์ดับเพลิงอย่างเพียงพอ	4.04	0.77	มาก
37. สถานที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น ห้องสมุด โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย	4.05	0.78	มาก
38. มีโทรทัศน์สาธารณะไว้บริการภายในบริเวณโรงเรียน	4.11	0.74	มาก
39. ห้องสุขาจัดไว้เป็นสัดส่วนและเพียงพอ	4.15	0.73	มาก
40. อาคารเรียนสะอาดเรียบร้อย ทั้งภายในและภายนอก	4.15	0.73	มาก
41. สื่อ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ดี	4.23	0.79	มาก
42. เครื่องมือการเรียนการสอนไม่เป็นอันตรายต่อผู้เรียน	4.13	0.68	มาก
43. อาคาร และห้องเรียนมีสภาพโปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก	4.16	0.74	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
44. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ได้อย่างสวยงามและ น่ารื่นรมย์	4.17	0.74	มาก
รวม	4.13	0.74	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.04-4.23$) โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อสื่อเครื่องมือ หรืออุปกรณ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ดี ($\bar{X}=4.23$) และรองลงมาคือ ข้อห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X}=4.18$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ชาย		หญิง	
	(N=241)		(N=204)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.02	0.54	4.05	0.41
2. ด้านการให้บริการ	4.05	0.54	4.04	0.49
3. ด้านอาคารสถานที่และบริการ	4.12	0.60	4.14	0.45
รวม	4.06	0.48	4.07	0.40

จากตาราง 7 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นเพศชายมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.03-4.13$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.04-4.14$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	โสด		สมรส	
	(N=323)		(N=122)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.03	0.50	4.05	0.44
2. ด้านการให้บริการ	4.03	0.54	4.07	0.45
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.13	0.54	4.11	0.51
รวม	4.07	0.46	4.07	0.41

จากตาราง 8 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่เป็นโสด มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.03-4.13$)

นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับความเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.05-4.11$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ต่ำกว่า 18 ปี		18-25 ปี		26 ปีขึ้นไป	
	(N=91)		(N=172)		(N=182)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.94	0.68	4.02	0.48	4.10	0.36
2. ด้านการให้บริการ	4.00	0.66	4.02	0.51	4.09	0.45
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.03	0.77	4.15	0.45	4.17	0.47
รวม	3.99	0.63	4.06	0.40	4.12	0.27

จากตาราง 9 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.94-4.03$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุตั้งแต่ 18-25 ปี มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.02-4.15$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุ 26 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.09-4.17$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา (N=122)		มัธยมศึกษา (N=196)		อุดมศึกษา (N=127)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.95	0.61	4.09	0.44	4.04	0.42
2. ด้านการให้บริการ	4.01	0.58	4.06	0.49	4.06	0.52
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.05	0.67	4.17	0.41	4.16	0.56
รวม	4.00	0.55	4.11	0.38	4.09	0.44

จากตาราง 10 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.95-4.05$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีคะแนนความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ทุกด้าน ($\bar{X}=4.06-4.17$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ทุกด้าน ($\bar{X}=4.04-4.16$)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	รับราชการ		รัฐวิสาหกิจ		ทำงานเอกชน		ยังไม่มีอาชีพ	
	(N=107)		(N=75)		(N=146)		(N=117)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.08	0.47	4.02	0.54	4.04	0.46	4.02	0.50
2. ด้านการให้บริการ	4.14	0.37	4.12	0.45	3.98	0.60	3.99	0.58
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.18	0.52	4.11	0.63	4.12	0.52	4.13	0.52
รวม	4.13	0.40	4.08	0.49	4.05	0.45	4.05	0.47

จากตาราง 11 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพรับราชการมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.08-4.18$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.02-4.12$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพทำงานเอกชน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.98-4.12$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ยังไม่มีอาชีพ มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของ

โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.99-4.13$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาทางโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

	ต่ำกว่า 10,000 บาท (N=247)	10,000- 19,999 บาท (N=120)	20,000- 29,999 บาท (N=41)	30,000 บาท ขึ้นไป (N=37)
	$\bar{X}$ SD	$\bar{X}$ SD	$\bar{X}$ SD	$\bar{X}$ SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.08 0.39	4.08 0.35	3.84 0.88	3.86 0.74
2. ด้านการให้บริการ	4.08 0.45	4.03 0.48	4.00 0.83	3.93 0.68
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.16 0.41	4.18 0.46	4.06 0.88	3.98 0.90
รวม	4.11 0.36	4.09 0.34	3.96 0.79	3.89 0.68

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.11$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.08-4.16$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 10,000-19,999 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.03-4.18$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 20,000-29,999 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

($\bar{X}=3.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.84-4.06$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 30,000 บาท
ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
($\bar{X}=3.89$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.86-3.98$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามขนาดโรงเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ขนาดใหญ่ (N=148)		ขนาดกลาง (N=147)		ขนาดเล็ก (N=150)	
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.04	0.72	4.19	0.64	4.07	0.84
2. ด้านการให้บริการ	4.29	0.72	4.19	0.64	4.03	0.83
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.22	0.72	4.17	0.63	3.99	0.87
รวม	4.16	0.70	4.18	0.64	4.00	0.81

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

($\bar{X}=4.16$) เมื่อพิจารณาเห็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.04-4.29$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดกลางมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.18$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=4.17-4.19$)

นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X}=4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมากทุกด้าน ($\bar{X}=3.99-4.07$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามตัวแปร 7 ตัวแปรคือ เพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของครอบครัว ต่อเดือน และขนาดของโรงเรียน ดังรายละเอียดในตาราง 14-25

ตาราง 14 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษานักศึกษาชั้นปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ชาย (N=241)		หญิง (N=204)		t
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.02	0.54	4.05	0.41	0.62
2. ด้านการให้บริการ	4.05	0.54	4.04	0.49	0.24
3. ด้านอาคารสถานที่และบริการ	4.12	0.60	4.14	0.45	0.29
รวม	4.06	0.48	4.07	0.40	0.24

จากตาราง 14 พบว่านักศึกษานักศึกษาชั้นปริญญาตรีเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 15 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสถานภาพการสมรส

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	โสด		สมรส		t
	(N=323)		(N=122)		
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.03	0.50	4.05	0.44	0.29
2. ด้านการให้บริการ	4.03	0.54	4.07	0.45	0.73
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	4.13	0.54	4.11	0.51	0.46
รวม	4.07	0.46	4.07	0.41	0.19

จากตาราง 15 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่โสดและสมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.62	0.81	3.44 [*]
	ภายในกลุ่ม	442	103.90	0.24	
	รวม	444	105.52		
2. ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.73	0.36	1.33
	ภายในกลุ่ม	442	121.20	0.27	
	รวม	444	141.93		
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.18	0.59	2.05
	ภายในกลุ่ม	442	127.54	0.27	
	รวม	444	128.72		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.05	0.52	2.61
	ภายในกลุ่ม	442	88.64	0.20	
	รวม	444	89.68		

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์พบว่า แตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ในรายคูใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปทดสอบตามวิธีการของเซฟเฟ่

ดังตาราง 17

ตาราง 17 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกัน
ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เป็นรายคู่

กลุ่มอายุ	ต่ำกว่า 18 ปี 18-25 ปี 26 ปีขึ้นไป			
	$\bar{X}$	3.94	4.02	4.10
ต่ำกว่า 18 ปี	3.94	-	0.08	0.16*
18-25 ปี	4.02		-	0.08
26 ปีขึ้นไป	4.10			-

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุ 26 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อ
การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างจาก
นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นพบว่า
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.17	0.73	3.11*
	ภายในกลุ่ม	442	104.06	0.24	
	รวม	444	105.52		
2. ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	2	0.21	0.11	0.39
	ภายในกลุ่ม	442	121.72	0.28	
	รวม	444	121.93		
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	1.19	0.59	2.06
	ภายในกลุ่ม	442	127.54	0.29	
	รวม	444	128.72		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.83	0.41	2.06
	ภายในกลุ่ม	442	88.85	0.20	
	รวม	444	89.68		

ตาราง 18 พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์พบว่าแตกต่างกัน

อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปทดสอบตามวิธีการของเซฟเฟ่

ดังตาราง 19

ตาราง 19 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา อุดมศึกษา มัธยมศึกษา		
	$\bar{X}$	3.95	4.04 4.09
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	3.95	-	0.09 0.14 ^a
อุดมศึกษา	4.04	-	0.05
มัธยมศึกษา	4.09	-	-

ตาราง 19 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.23	0.80	0.34
	ภายในกลุ่ม	441	105.28	0.24	
	รวม	444	105.52		
2. ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.28	0.76	2.80*
	ภายในกลุ่ม	441	119.65	0.27	
	รวม	444	121.93		
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	0.27	0.09	0.31
	ภายในกลุ่ม	441	128.45	0.29	
	รวม	444	128.72		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.55	0.18	0.91
	ภายในกลุ่ม	441	89.13	0.20	
	รวม	444	89.68		

จากตาราง 20 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มี

นัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ในรายคูใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปทดสอบตามวิธีการของเซฟเฟ่

ดังตาราง 21

ตาราง 21 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกัน
ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการเป็นรายคู่

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา	ยังไม่มีอาชีพ ทำงานเอกชน รัฐวิสาหกิจ รับราชการ				
	$\bar{X}$	3.09	3.98	4.12	4.14
ยังไม่มีอาชีพ	3.09	—	0.89	1.03	1.05
ทำงานเอกชน	3.98	—	—	0.14	0.16
รัฐวิสาหกิจ	4.12	—	—	—	0.02
รับราชการ	4.14	—	—	—	—

จากตาราง 21 นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ ทุกคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.44	1.15	4.96 **
	ภายในกลุ่ม	441	102.08	0.23	
	รวม	444	105.52		
2. ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.98	0.03	1.19
	ภายในกลุ่ม	441	120.95	0.27	
	รวม	444	121.93		
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	3	2.78	0.93	3.25*
	ภายในกลุ่ม	441	125.94	0.29	
	รวม	444	128.72		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.03	0.60	3.29 *
	ภายในกลุ่ม	441	87.66	0.20	
	รวม	444	89.68		

จากตาราง 22 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐1 และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ในรายคู่ใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปทดสอบตามวิธีการของเซฟเฟ

ดังตาราง 23

ตาราง 23 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมเป็นรายคู่

ความคิดเห็นที่มีต่อ การจัดการศึกษา		30,000 ขึ้นไป	20,000- 29,999 บาท	10,000- 19,999 บาท	ต่ำกว่า 10,000
	$\bar{X}$	3.89	3.96	4.09	4.11
30,000 บาทขึ้นไป	3.89	-	0.07	0.20	0.22
20,000-29,999 บาท	3.96	-	-	0.13	0.15
10,000-19,999 บาท	4.09	-	-	-	0.02
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.11	-	-	-	-

จากตาราง 23 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมทุกคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 24 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายคู่

รายได้รวม ของครอบครัวต่อเดือน	20,000- 30,000 บาท 10,000-ต่ำกว่า 29,999 บาท ขึ้นไป 19,000 บาท 10,000 บาท				
	X	3.84	3.86	4.07	4.08
20,000-29,999 บาท	3.84	-	0.02	0.23	0.24 *
30,000 บาทขึ้นไป	3.86	-	-	0.21	0.22
10,000-19,999 บาท	4.07				0.01
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.08				-

จากตาราง 24 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 20,000-29,999 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ เป็นรายคู่

รายได้รวม ของครอบครัวต่อเดือน	30,000 บาท 20,000- ต่ำกว่า 10,000- ขึ้นไป 29,999 บาท 10,000 บาท 19,999 บาท				
	$\bar{X}$	3.89	4.05	4.16	4.18
30,000 บาทขึ้นไป	3.89	-	0.16	0.27*	0.29*
20,000-29,999 บาท	4.05		-	0.11	0.13
ต่ำกว่า 10,000 บาท	4.16			-	0.02
10,000-19,999 บาท	4.18				-

จากตาราง 25 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ แตกต่างจากนักศึกษาวิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 10,000-19,999 บาท มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนคู่อื่นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1.ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.15	1.07	2.05
	ภายในกลุ่ม	442	131.77	0.52	
	รวม	444	233.92		
2.ด้านการให้บริการ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.25	2.13	4.10*
	ภายในกลุ่ม	442	228.72	0.52	
	รวม	444	223.97		
3.ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์	ระหว่างกลุ่ม	2	3.72	1.86	3.49*
	ภายในกลุ่ม	442	234.92	0.53	
	รวม	444	238.64		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.60	1.30	2.38
	ภายในกลุ่ม	442	241.60	0.55	
	รวม	444	244.20		

จากตาราง 26 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบว่า ในรายคูใดมีความแตกต่างกันบ้าง จึงนำไปทดสอบตามวิธีการของเชฟเฟ

ดังตาราง 27

ตาราง 27 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการเป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่			
	$\bar{X}$	4.03	4.19	4.29
ขนาดเล็ก	4.03	-	0.16	0.26*
ขนาดกลาง	4.19		-	0.10
ขนาดใหญ่	4.29			-

จากตาราง 27 พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการแตกต่างจากนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 28 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียน
ในโรงเรียนขนาดต่างกัน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และ
อุปกรณ์ เป็นรายคู่

ขนาดโรงเรียน	ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่			
	$\bar{X}$	3.99	4.17	4.22
ขนาดเล็ก	3.99	-	0.18	0.23 [*]
ขนาดกลาง	4.17		-	0.05
ขนาดใหญ่	4.22			-

จากตาราง 28 พบว่านักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดใหญ่
มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่าง
จากนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 ส่วนคู่อื่นพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการรวบรวมคำตอบจากแบบสอบถามปลายเปิด แล้วจำแนกคำตอบออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แล้วนับความถี่เฉพาะบางตัวแปรศึกษาที่เกี่ยวข้อง คือ อายุ ระดับการศึกษา รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และขนาดของโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 297 คน จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 445 คน คิดเป็นร้อยละ 66.74 ผลการนับค่าความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำเสนอในตาราง 29-36

ตาราง 29 ค่าความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	อายุ			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 สอนเร็วเกินไปนักศึกษาเรียนตามไม่ทัน	13	19	32	64
1.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนยังไม่มาก และทันสมัยพอ	19	16	16	51
1.3 คู่มือประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์	16	17	15	48
1.4 เวลาเรียนยังไม่มีที่ยึดหยุ่นหรือเอื้อ ประโยชน์แก่นักศึกษาเท่าที่ควร	10	9	11	30
1.5 ยังไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	12	7	6	25
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 พนักงานประชาสัมพันธ์ยังไม่มีความเพียงพอ	9	16	22	47
2.2 อัตราค่าเรียนสูงเกินไป	12	14	14	40
2.3 มีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารไว้บริการน้อยเกินไป	7	9	12	28
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ห้องเรียนคับแคบเกินไป	17	22	34	73
3.2 ห้องพักนักศึกษายังไม่เป็นสัดส่วน	5	13	13	31
3.3 ไม่มีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจ	12	21	27	60
3.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนยังเป็น เครื่องรุ่นเก่า	22	20	16	58

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	อายุ			รวม
	1	2	3	
3.5 มีเครื่องพิมพ์ (Printer) ไม่ครบจำนวน ผู้เรียน	19	17	19	55

หมายเหตุ หมายเลข 1 หมายถึง อายุต่ำกว่า 18 ปี
 " 2 " อายุระหว่าง 18-25 ปี
 " 3 " อายุ 26 ปีขึ้นไป

จากตาราง 29 พบว่า เมื่อจำแนกตามอายุ นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุดทั้งสามด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อสอนเร็วเกินไปนักเรียนตามไม่ทัน ด้านการให้บริการ ข้อพนักงานประชาสัมพันธ์ ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ และด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ ข้อห้องเรียนคับแคบเกินไป จำนวน 32, 22 และ 34 คน ตามลำดับ

ตาราง 30 ค่าความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชั้นระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 สอนเร็วเกินไปนักศึกษาเรียนตามไม่ทัน	28	20	16	64
1.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนยังไม่มาก และทันสมัยพอ	10	16	25	51
1.3 คู่มือประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์	11	17	20	48
1.4 เวลาเรียนยังไม่มีที่ยึดหยุ่นหรือเอื้อ ประโยชน์แก่นักศึกษาเท่าที่ควร	9	11	10	30
1.5 ยังไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	7	8	10	25
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 พนักงานประชาสัมพันธ์ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ	14	15	18	47
2.2 อัตราค่าเรียนสูงเกินไป	17	8	15	40
2.3 มีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารไว้บริการน้อยเกินไป	7	10	11	28
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ห้องเรียนคับแคบเกินไป	24	23	26	73
3.2 ห้องพักนักศึกษายังไม่เป็นสัดส่วน	9	10	12	31
3.3 ไม่มีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจ	17	20	23	60
3.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนยังเป็น เครื่องรุ่นเก่า	15	18	25	58

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม
	1	2	3	
3.5 มีเครื่องพิมพ์ (Printer) ไม่ครบจำนวน ผู้เรียน	18	18	19	55

หมายเหตุ หมายถึง 1 หมายถึง ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
 " 2 " มัธยม
 " 3 " อุดมศึกษา

จากตาราง 30 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นต้น ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุด ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะเร่งเกินไปนักเรียนตามไม่ทัน จำนวน 28 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นต้น ที่มีระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุดในด้านการให้บริการ ข้อเสนอแนะประชาสัมพันธ์ยังไม่มีความเพียงพอ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ข้อเสนอแนะเร่งเกินไป จำนวน 18 และ 26 คนตามลำดับ

ตาราง 31 ค่าความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน				รวม
	1	2	3	4	
1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.1 สอนเร็วเกินไปนักศึกษาเรียนตามไม่ทัน	18	15	14	17	64
1.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนยังไม่มาก และทันสมัยพอ	13	11	12	15	51
1.3 คู่มือประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์	9	11	12	16	48
1.4 เวลาเรียนยังไม่มีที่ยืดหยุ่นหรือเลือก ประโยชน์แก่นักศึกษาเท่าที่ควร	8	7	6	9	30
1.5 ยังไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	5	6	6	8	25
2. ด้านการให้บริการ					
2.1 พนักงานประชาสัมพันธ์ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ	10	12	12	13	47
2.2 อัตราค่าเรียนสูงเกินไป	12	11	8	9	40
2.3 มีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารไว้บริการน้อยเกินไป	6	6	7	9	28
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์					
3.1 ห้องเรียนคับแคบเกินไป	18	16	19	20	73
3.2 ห้องพักนักศึกษายังไม่เป็นสัดส่วน	8	7	6	10	31
3.3 ไม่มีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจ	15	14	15	16	60
3.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนยังเป็น เครื่องรุ่นเก่า	12	15	13	18	58

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน				รวม
	1	2	3	4	
3.5 มีเครื่องพิมพ์ (Printer) ไม่ครบจำนวน ผู้เรียน	14	15	13	13	55

หมายเหตุ หมายเลข 1 หมายถึง รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

" 2 " รายได้ตั้งแต่ 10,000-19,999 บาท

" 3 " รายได้ตั้งแต่ 20,000-29,999 บาท

" 4 " รายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป

จากตาราง 31 พบว่า เมื่อจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน นักศึกษาวิชาชีพ
ระยะสั้น ที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะเกินไป
นักเรียนตามไม่ทัน จำนวน 18 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้น ที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อ
เดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่มี
ความถี่มากที่สุด ในด้านการให้บริการ ข้อเสนอแนะประชาสัมพันธ์ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ และด้านอาคาร
สถานที่และอุปกรณ์ ข้อเสนอแนะเรียนคับแคบเกินไป จำนวน 13 และ 20 คน ตามลำดับ

ตาราง 32 ค่าความถี่ของความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	ขนาดของโรงเรียน			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 สอนเร็วเกินไปนักศึกษาเรียนตามไม่ทัน	6	14	44	64
1.2 โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนยังไม่มาก และทันสมัยพอ	29	18	4	51
1.3 คู่มือประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์	20	16	12	48
1.4 เวลาเรียนยังไม่มีที่ยืดหยุ่นหรือเอื้อ ประโยชน์แก่นักศึกษาเท่าที่ควร	8	12	10	30
1.5 ยังไม่มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร	11	7	7	25
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 พนักงานประชาสัมพันธ์ยังไม่มีความเพียงพอ	18	16	13	47
2.2 อัตราค่าเรียนสูงเกินไป	8	12	20	40
2.3 มีหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารไว้บริการน้อยเกินไป	17	10	1	28
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ห้องเรียนคับแคบเกินไป	31	23	19	73
3.2 ห้องพักนักศึกษายังไม่เป็นสัดส่วน	14	10	7	31
3.3 ไม่มีการจัดบริเวณพักผ่อนหย่อนใจ	28	21	11	60
3.4 เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนยังเป็น เครื่องรุ่นเก่า	34	21	3	58

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา	ขนาดของโรงเรียน			รวม
	1	2	3	
3.5 มีเครื่องพิมพ์ (Printer) ไม่ครบจำนวน ผู้เรียน	12	17	26	55

หมายเหตุ หมายเลข 1 หมายถึง โรงเรียนขนาดเล็ก
 " 2 " โรงเรียนขนาดกลาง
 " 3 " โรงเรียนขนาดใหญ่

จากตาราง 32 พบว่า เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุด ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ สอนเร็วเกินไปนักเรียนตามไม่ทัน และ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ข้อห้องเรียนคับแคบเกินไป จำนวน 44 และ 19 คน ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการ ข้อพนักงานประชาสัมพันธ์ยังมีคุณภาพไม่เพียงพอ จำนวน 18 คน

ตาราง 33 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีวะระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	อายุ			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลาย และทันสมัยกว่านี้	19	16	19	54
1.2 อาจารย์ผู้สอนควรใกล้ชิดและเป็นกันเองบ้าง	14	17	21	52
1.3 ควรมีการจัดสอนหรือทบทวนนอกเวลาเรียนบ้าง	10	15	19	44
1.4 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบต่าง ๆ ตามสมควร	11	14	11	36
1.5 ควรปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนให้ได้มาตรฐาน และสมบูรณ์ขึ้น	13	10	12	35
1.6 ควรมีการประเมินผลโดยการสอบอย่างเป็นทางการ	—	4	4	8
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 การปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์	20	30	32	82
2.2 ควรจัดพิมพ์ระเบียบการที่สมบูรณ์ไว้แจก	19	21	24	64
2.3 ควรจัดบริการด้านน้ำดื่ม ห้องพัก และโทรศัพท์ ให้พร้อมและสมบูรณ์กว่านี้	18	19	19	56
2.4 ควรจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเรื่องการสมัครงาน	20	16	14	50
2.5 ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษร่วมกันบ้างในบางโอกาส	12	16	15	43
2.6 ควรลดอัตราค่าเรียนลงอีก	16	13	13	42

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	อายุ			รวม
	1	2	3	
2.7 ควรให้โอกาสสหพทวนใช้เครื่องบ้างหลังจากที่เรียนจบหลักสูตร	6	7	8	21
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น	13	15	20	48
3.2 ควรขยายห้องเรียนให้กว้างขึ้น	15	14	16	45
3.3 ควรจัดให้มีบริเวณพักผ่อนหย่อนใจบ้าง	7	9	10	26
3.4 ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ (Printer) ให้ครบจำนวนผู้เรียน	6	8	10	24

หมายเหตุ	หมายเลข 1	หมายถึง	อายุต่ำกว่า 18 ปี
	" 2 "		อายุระหว่าง 18-25 ปี
	" 3 "		อายุ 26 ปีขึ้นไป

จากตาราง 33 พบว่า เมื่อจำแนกตามอายุ นักศึกษาวิชาชั้นระยะสั้นที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุดทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ ข้อ ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น จำนวน 19, 32 และ 20 คน ตามลำดับ

ตาราง 34 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลาย และทันสมัยกว่านี้	13	16	25	54
1.2 อาจารย์ผู้สอนควรใกล้ชิดและเป็นกันเองบ้าง	20	15	17	52
1.3 ควรมีการจัดสอนหรือทบทวนนอกเวลาเรียนบ้าง	17	13	14	44
1.4 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบต่าง ๆ ตามสมควร	11	10	15	36
1.5 ควรปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนให้ได้มาตรฐาน และสมบูรณ์ขึ้น	10	11	14	35
1.6 ควรมีการประเมินผลโดยการสอบอย่างเป็นทางการ	2	-	6	8
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 ควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์	22	25	35	82
2.2 ควรจัดพิมพ์ระเบียบการที่สมบูรณ์ไว้แจก	20	20	24	64
2.3 ควรจัดบริการด้านน้ำดื่ม ห้องพัก และโทรศัพท์ ให้พร้อมและสมบูรณ์กว่านี้	16	18	22	56
2.4 ควรจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเรื่องการสมัครงาน	19	15	16	50
2.5 ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษร่วมกันบ้างในบางโอกาส	11	13	19	43
2.6 ควรลดอัตราค่าเรียนลงอีก	17	13	12	42

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	ระดับการศึกษา			รวม
	1	2	3	
2.7 ควรให้โอกาสทบทวนใช้เครื่องบ้างหลังจากที่เรียนจบหลักสูตร	9	6	6	21
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น	15	14	19	48
3.2 ควรขยายห้องเรียนให้กว้างขึ้น	13	15	17	45
3.3 ควรจัดให้มีบริเวณพักผ่อนหย่อนใจบ้าง	8	8	10	26
3.4 ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ (Printer) ให้ครบจำนวนผู้เรียน	9	7	8	24

หมายเหตุ	หมายเลข 1	หมายถึง	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา
	" 2 "		มัธยมศึกษา
	" 3 "		อุดมศึกษา

จากตาราง 34 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา มีข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุด ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ ข้อ ควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์ และด้านอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ ข้อ ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่และทันสมัยขึ้น จำนวน 25 ,3 5 และ 19 คน ตามลำดับ

ตาราง 35 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน				รวม
	1	2	3	4	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1.1 ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลาย และทันสมัยกว่านี้	13	12	13	16	54
1.2 อาจารย์ผู้สอนควรใกล้ชิดและเป็นกันเองบ้าง	14	12	11	15	52
1.3 ควรมีการจัดสอนหรือทบทวนนอกเวลาเรียน บ้าง	13	9	11	11	44
1.4 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบต่าง ๆ ตามสมควร	12	9	7	8	36
1.5 ควรปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนให้ได้ มาตรฐานและสมบูรณ์ขึ้น	6	8	9	12	35
1.6 ควรมีการประเมินผลโดยการสอบอย่าง เป็นทางการ	2	1	2	3	8
2. ด้านการให้บริการ					
2.1 ควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์	19	17	20	26	82
2.2 ควรจัดพิมพ์ระเบียบการที่สมบูรณ์ไว้แจก	15	15	16	18	64
2.3 ควรจัดบริการด้านน้ำดื่ม ห้องพัก และโทรศัพท์ให้พร้อมและสมบูรณ์กว่านี้	14	10	13	19	56
2.4 ควรจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเรื่องการสมัครงาน	16	14	9	11	50

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน				รวม
	1	2	3	4	
2.5 การจัดให้มีกิจกรรมพิเศษร่วมกันบ้างในบางโอกาส	10	11	9	13	43
2.6 การลดอัตราค่าเรียนลงอีก	15	10	9	8	42
2.7 ควรให้โอกาสสหพันธ์ใช้เครื่องบ้างหลังจากที่เรียนจบหลักสูตร	7	5	5	4	21
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์					
3.1 ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น	14	8	10	16	48
3.2 ควรขยายห้องเรียนให้กว้างขึ้น	13	10	11	11	45
3.3 การจัดให้มีบริเวณพักผ่อนหย่อนใจบ้าง	5	8	6	7	26
3.4 การจัดหาเครื่องพิมพ์ (Printer) ให้ครบจำนวนผู้เรียน	6	4	6	8	24

หมายเหตุ	หมายเลข	1	หมายถึง	รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท
	"	2	"	รายได้ตั้งแต่ 10,000-19,999 บาท
	"	3	"	รายได้ตั้งแต่ 20,000-29,999 บาท
	"	4	"	รายได้ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป

จากตาราง 35 พบว่า เมื่อจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน นักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้รวมต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป มีข้อเสนอแนะต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน

คอมพิวเตอร์ มีความถี่มากที่สุดทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อ ควรเปิดสอน
โปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ ข้อ ควรปรับปรุงงานด้าน
ประชาสัมพันธ์ และด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ ข้อ ควรเปลี่ยนเครื่องสอนคอมพิวเตอร์
เป็นเครื่องรุ่นใหม่ และทันสมัยขึ้น จำนวน 16.26 และ 16 คน ตามลำดับ

ตาราง 36 ค่าความถี่ของข้อเสนอแนะนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นต้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของ
โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	ขนาดของโรงเรียน			รวม
	1	2	3	
1. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน				
1.1 ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลาย และทันสมัยกว่านี้	30	14	10	54
1.2 อาจารย์ผู้สอนควรใกล้ชิดและเป็นกันเองบ้าง	11	13	28	52
1.3 ควรมีการจัดสอนหรือทบทวนนอกเวลาเรียนบ้าง	16	13	15	44
1.4 ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบต่าง ๆ ตามสมควร	17	7	12	36
1.5 ควรปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนให้ได้มาตรฐาน และสมบูรณ์ขึ้น	7	10	18	35
1.6 ควรมีการประเมินผลโดยการสอบอย่างเป็นทางการ	4	1	3	8
2. ด้านการให้บริการ				
2.1 ควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์	35	25	22	82
2.2 ควรจัดพิมพ์ระเบียบการที่สมบูรณ์ไว้แจก	27	24	13	64
2.3 ควรจัดบริการด้านน้ำดื่ม ห้องพัก และโทรศัพท์ ให้พร้อมและสมบูรณ์กว่านี้	26	19	11	56
2.4 ควรจัดป้ายนิเทศเกี่ยวกับเรื่องการสมัครงาน	20	16	14	50
2.5 ควรจัดให้มีกิจกรรมพิเศษร่วมกันบ้างในบางโอกาส	15	14	14	43
2.6 ควรลดอัตราค่าเรียนลงอีก	11	13	18	42

ข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการศึกษา	ขนาดของโรงเรียน			รวม
	1	2	3	
2.7 ควรให้โอกาสสหพทวนใช้เครื่องบ้างหลังจากที่เรียนจบหลักสูตร	6	6	9	21
3. ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์				
3.1 ควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น	23	16	9	48
3.2 ควรขยายห้องเรียนให้กว้างขึ้น	17	14	14	45
3.3 ควรจัดให้มีบริเวณพักผ่อนหย่อนใจบ้าง	12	8	6	26
3.4 ควรจัดหาเครื่องพิมพ์ (Printer) ให้ครบจำนวนผู้เรียน	9	7	8	24

หมายเหตุ	หมายเลข 1	หมายถึง	โรงเรียนขนาดเล็ก
	" 2 "		โรงเรียนขนาดกลาง
	" 3 "		โรงเรียนขนาดใหญ่

จากตาราง 36 พบว่าเมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพชั้นปีที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่มีความถี่มากที่สุด ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ข้อควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลาย และทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ ข้อ ควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ข้อควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่และทันสมัยขึ้น จำนวน 30, 35 และ 23 คนตามลำดับ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตาม เพศ สถานภาพการสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครอบครัวต่อเดือน และขนาดโรงเรียน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 86,063 คน จาก 133 โรงเรียน
2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) จำนวน 445 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษามีลักษณะเป็น มาตราส่วนประมาณค่า

(Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ช่อง คะแนน ตามแบบของลิเคอร์ต (Likert) โดยจำแนกความคิดเห็น ที่มีการจัดการศึกษา ของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน มีจำนวน 14 ข้อ ด้านการให้บริการมีจำนวน 15 ข้อ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์มีจำนวน 15 ข้อ รวมทั้งสิ้นมีจำนวน 44 ข้อ แบบสอบถามในแต่ละข้อ มีค่า อำนาจจำแนกจากการคำนวณค่าที (t-test) ตั้งแต่ 1.94 ถึง 7.78 มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อ การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้นักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนด้านให้บริการ และ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอหนังสือราชการถึง เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ให้ออกหนังสือราชการถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสอน คอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยขอความร่วมมือจากเจ้าของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้วิจัยได้แนะนำนักศึกษาในการตอบแบบสอบถามและ รวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ออกเก็บข้อมูลด้วยตนเองทั้ง 6 โรง จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 450 คน ได้ แบบสอบถามกลับคืนมา 448 ชุด เพื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ปรากฏว่ามีการสอบถามที่สมบูรณ์และ สามารถใช้วิเคราะห์ได้ จำนวน 445 ชุด คิดเป็น 98.88 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีนับความถี่และคำนวณค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน คะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัด

การศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นโดยรวมและรายด้าน เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตาม เพศ และสถานภาพการสมรส โดยการทดสอบ ค่าที (t-test)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในกรุงเทพมหานคร เป็นโดยรวม และรายด้านเพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่าง ตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และขนาดโรงเรียน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis Of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างก็นำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe')

5. วิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการนับความถี่ และคำนวณค่าร้อยละ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

2. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการให้บริการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์เกินไปนักศึกษาตามไม่ทัน โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ด้านการให้บริการพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นงานประจำสัปดาห์ยังไม่มีคุณภาพเพียงพอ โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก และด้านอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าห้องเรียนคับแคบเกินไป โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป การศึกษาชั้นอุดมศึกษา มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่

10. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์ และด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่าควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องรุ่นใหม่และทันสมัยขึ้น โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือ นักศึกษาที่มีอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 4.07$) ซึ่งถือว่าโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ สามารถดำเนินกิจการทางการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นได้อย่างดี มีประสิทธิภาพพอ และตรงตามความต้องการของนักศึกษาทั้งนี้คงเป็นเพราะว่า โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์เหล่านี้ เป็นโรงเรียนเอกชนที่มีระบบการบริหารค่อนข้างคล่องตัว ประกอบกับสภาวะการแข่งขันเชิงธุรกิจค่อนข้างสูง (เลาวยี่ยนัสสรณ์ .2535 : 115) จึงทำให้มีการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนตลอดเวลา และเหตุผลอีกประการหนึ่งน่าจะมาจาก สภาพการตรวจสอบเอาใจใส่อย่างจริงจังของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่เร่งปฏิบัติตาม แผนนโยบายการศึกษาของรัฐในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 24 ที่ว่า.... "รัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาเอกชนทุกระดับ ทุกประเภททั้งที่จัดเป็นการศึกษาในระบบโรงเรียน ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายแผนงานและโครงการทางการศึกษาของชาติ...." (กระทรวงศึกษาธิการ 2520:7)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.13$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความเจริญทางด้านวัตถุได้เจริญรุดหน้าไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นวัสดุอุปกรณ์ รูปแบบและวิธีการก่อสร้างหรือตกแต่งอาคารสถานที่สามารถจัดการตกแต่งได้อย่างสวยงามภูมิฐาน และทันสมัย ซึ่ง

สิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัจจัยที่เป็นรูปธรรม สามารถดึงดูดนักศึกษาได้ และส่งผลทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี
 เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารโรงเรียน ส่วนใหญ่จึงมักให้ความสำคัญทางด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์นี้เป็น
 พิเศษ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุรางค์ โรจน์วิชัย (2536: 85) ซึ่งได้ทำการศึกษา สภาพปัญหา
 และอุปสรรคในการดำเนินงาน ของโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ใน
 เขตกรุงเทพมหานครและพบว่าปัญหาด้านอุปกรณ์ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ถูกจัดเป็นปัญหาในลำดับ
 สุดท้าย

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
 ผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีเพศต่างกัน พบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ระยะสั้นเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อ
 การจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทาง
 สถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้รับการ
 การปฏิบัติ ในด้านการเรียนการสอน ตลอดจนการให้บริการต่างๆ จากทางโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์
 อย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักศึกษาทั้งเพศชาย และเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาไม่
 ต่างกัน

3. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีสถานภาพการสมรสต่างกันพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่เป็นโสด
 และนักศึกษาที่สมรสแล้ว มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมและ
 รายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้คงเป็นเพราะ
 ผู้มาเรียนมีภาระมากน้อยต่างกัน แต่เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จำเป็นสำหรับสังคม
 ปัจจุบัน และโรงเรียนเอกชนไม่ได้จำแนกคนออกตามลักษณะส่วนตัวในการจัดชั้นเรียน

4. เมื่อเปรียบเทียบกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของ
 นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกันพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็น
 ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะ
 ว่าผู้มาเรียนให้ความสำคัญในด้านการนำไปใช้ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ และเห็นว่าคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่
 น่าสนใจเหมือนกัน นั่นคือนักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนคอมพิวเตอร์ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่า คนที่มีวัยต่างกันจะมีบุคลิกภาพ ทักษะ และนิสัยที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอนซึ่งต้องประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่สอน ตัวผู้สอน สถานการณ์ในห้องเรียน ลักษณะที่เสนอความรู้ของผู้สอน คนที่มีวัยต่างกันจะมีความพอใจหรือไม่พอใจแตกต่างกัน ซึ่งจากการทดสอบรายคู่พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีอายุมาก (26 ปีขึ้นไป) มีคะแนนความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีอายุน้อย (ต่ำกว่า 18 ปี) ทั้งนี้เพราะนักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีอายุต่างกันมาก พัฒนาการ ประสบการณ์ต่างกันจึงทำให้ความคิดเห็นต่างกันไปด้วย

5. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกันพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพการจัดการศึกษาและการปฏิบัติต่อนักศึกษารวมกระทั่งระเบียบการหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนกำหนดขึ้นได้ให้ความเสมอภาคกันหมดไม่ได้มีข้อจำกัดหรือข้อกำหนดพิเศษใด ๆ เกี่ยวกับพื้นฐานความรู้เดิมของนักศึกษาที่จะสมัครเข้าเรียนวิชาชีพระยะสั้นคอมพิวเตอร์เลย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้คงเป็นเพราะว่าการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษพอสมควร นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูง (อุดมศึกษา) จึงน่าจะเรียนได้เร็วกว่าส่วนนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำ (ต่ำกว่ามัธยมศึกษา) จึงน่าจะเรียนได้ช้ากว่า และจากการทดสอบรายคู่พบว่านักศึกษาที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจะมีคะแนนความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสูงกว่านักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัศึกษานั้นคงเป็นเพราะว่า นักศึกษาสองกลุ่มนี้มีพื้นฐานความรู้เดิมประสบการณ์ทางวิชาการ ตลอดจนนิสัยทัศนคติทางการศึกษาแตกต่างกันมาก จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันดังกล่าว

6. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกัน พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สภาพการจัดการศึกษาและการปฏิบัติต่อนักศึกษา รวมทั้งระเบียบการหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์กำหนดขึ้น ได้ให้ความเสมอภาคแก่นักศึกษาทุกคน ไม่มีข้อจำกัดหรือข้อกำหนดพิเศษใด ๆ เกี่ยวกับอาชีพของนักศึกษาที่จะสมัครเข้าเรียนวิชาชีพระยะสั้นคอมพิวเตอร์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รังรอง สิทธิงติ (2535:139) ที่พบว่า ผู้เรียนที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ไม่ต่างกัน และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ สุวิมล ไชยเพชร (2536:100) ที่พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนความคิดเห็นกลับพบว่าทุกคู่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นแสดงให้เห็นว่าอาชีพของนักศึกษาไม่มีผลต่อความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์

7. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยทั้งนี้คงเป็นเพราะรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนของนักศึกษาที่แตกต่างกันมีผลทำให้สภาพความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของนักศึกษา เช่น อาหารการกิน เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ต่างกันจึงทำให้ความคาดหวังและความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์แตกต่างกันดังกล่าว เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านการให้บริการพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้คงเป็นเพราะในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์นั้น นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่างกันได้ตั้งความคาดหวังหรือวางเกณฑ์ในการเข้าเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ไว้

แตกต่างกันจึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกันส่วนด้านการให้บริการนั้น นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นทุกคน จะได้รับการปฏิบัติและบริการอย่างเท่าเทียมกันจึงทำให้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและเมื่อทำการทดสอบ ความแตกต่างรายคู่ ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้ต่ำ (ต่ำกว่า 10,000 บาท) มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้ค่อนข้างสูง (20,000-29,999 บาท) นั้นแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีรายได้สูงจะคาดหวังจากโรงเรียนสอน คอมพิวเตอร์สูงกว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีรายได้ต่ำ และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ในด้านอาคาร สถานที่และอุปกรณ์พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำและค่อนข้างต่ำกว่า (ต่ำกว่า 10,000-19,999 บาท) มีคะแนนความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้สูง (ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป) นั้นแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มที่มีรายได้สูง มีสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัวค่อนข้าง สะดวกสบายกว่าจึงคาดหวังจากโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์สูงกว่ันเอง ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ธีรวัช ธรรมกุลมงคล (2534:126-129) ที่พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้า เรียนไม่แตกต่างกัน

8. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา ผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีลงทะเบียนในโรงเรียนขนาดต่างกันพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียน เรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษา ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้คงเป็นเพราะลักษณะการ ดำเนินกิจการของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ทุกขนาดมีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งด้านกิจกรรมการเรียนการสอน การให้บริการและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์จึงทำให้ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น โดย รวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นมีความคิดเห็นต่อการ จัด การการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากการทดสอบเป็นรายคู่พบว่านักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนใน โรงเรียนขนาดใหญ่มีคะแนนความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาวิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาด เล็ก ทั้งนี้คงเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่มีความพร้อมมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ หนังสือเอกสาร ตำราประกอบการเรียนหรือแม้แต่รูปแบบและวิธีการให้บริการ ในด้านต่าง ๆ นั้นเอง

9. ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ที่มีความคิดเห็นว่าสอนเร็วเกินไปนักเรียนตามไม่ทัน โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือนักศึกษาอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดใหญ่ที่นักเรียนในแต่ละชั่วโมงเรียนมีจำนวนมาก ทำให้ห้องเรียนเกิดความแออัดคับแคบส่งผลให้อาจารย์เอาใจใส่และดูแลนักศึกษาไม่ทั่วถึง นักศึกษาบางคนมีพื้นฐานความรู้น้อยและประสบการณ์ในการเรียนรู้ไม่เพียงพออาจเรียนไม่ทันหรือไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่ำและอายุมากซึ่งทำให้เกิดปัญหาที่ติดตามมา คือ ขาดแรงจูงใจในการเรียน และปัจจัยอีกประการหนึ่งคือครูที่สอนอาจไม่เข้าใจถึงข้อจำกัดของนักศึกษาผู้ใหญ่ และไม่มีเทคนิคการสอนที่ดีพอ ดังนั้น เสาวนีย์ พันธ์สรณ์ (2535:108-110) ได้ศึกษาถึงเหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ครูขาดทักษะในการสอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ด้านการให้บริการ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าพนักงานประชาสัมพันธ์มีคุณภาพยังไม่เพียงพอ โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือนักศึกษาอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีระดับการศึกษาชั้นอุดมศึกษา มีรายได้รวมของครอบครัวตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาผู้ใหญ่มีอายุมาก มีการศึกษาสูง ย่อมต้องการการต้อนรับจากพนักงานประชาสัมพันธ์ที่ให้บริการดีให้คำปรึกษากับนักศึกษาที่ถูกต้อง และอาจเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการให้การประชาสัมพันธ์จากการทำงานมาก่อนจึงเกิดการเปรียบเทียบการให้บริการจากพนักงานของโรงเรียนกับประสบการณ์เดิมของตนเอง อีกทั้งโรงเรียนขนาดเล็กอาจมีงบประมาณที่จะจ้างพนักงานประชาสัมพันธ์จำกัด ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ขาดการฝึกอบรมประชาสัมพันธ์จากโรงเรียนที่เพียงพอ และการคัดเลือกคุณสมบัติและความสามารถเกี่ยวกับตำแหน่งประชาสัมพันธ์อาจไม่มีความละเอียดและชัดเจนทำให้ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร นักศึกษาส่วนใหญ่จึงมีความคิดเห็นว่าพนักงานประชาสัมพันธ์ไม่มีคุณภาพเพียงพอ ดังที่ ณัฐฤติ ธรรมกุลมณฑล (2534:126-129) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้าน

แรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยจูงใจที่ให้นักศึกษาพึงพอใจเข้าเรียน คือ ความเป็นกันเองของพนักงาน ความสะดวกเกี่ยวกับการลงทะเบียน และมีการแนะนำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เป็นต้น

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน

คอมพิวเตอร์ด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าห้องเรียนคับแคบเกินไปโดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือ อายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป การศึกษาชั้นอุดมศึกษา รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาเหล่านี้อยู่ในวัยผู้ใหญ่ย่อมต้องการบรรยากาศในการเรียนที่เหมาะสมที่จะเลือกอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักศึกษามากทำให้ขนาดของห้องเรียนไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนแต่อาจจะมีอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย มีการประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องทำให้คนสนใจไปเรียนมาก จนทำให้ห้องเรียนคับแคบ และส่งผลต่อบรรยากาศในการเรียนรู้ในที่สุด ดังที่ เสาวนีย์ พันัสสรณ์ (2535:108-110) และ สุรางค์ โรจน์วานิชย์ (2536:67) ได้ศึกษาถึงปัญหาการเรียนในโรงเรียนเอกชนของนักศึกษานอกระบบที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนสอดคล้องกันว่า มีขนาดของห้องเรียน ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนและสถานที่ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

10. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอน

คอมพิวเตอร์ พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปที่หลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์ และด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่าควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องรุ่นใหม่ที่ทันสมัยขึ้น โดยจำแนกตามตัวแปรที่มีความถี่สูงสุด คือนักศึกษาอายุตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป มีการศึกษาชั้นอุดมศึกษามีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และเรียนอยู่ในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษาที่มีอายุมาก อยู่ในวัยผู้ใหญ่อาจมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการให้บริการด้านคอมพิวเตอร์จากการทำงานหรือจากชีวิตประจำวันมาก่อน ทำให้มองเห็นข้อบกพร่องของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์มากกว่านักศึกษาในกลุ่มอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กอาจมีข้อจำกัดเกี่ยวกับงบประมาณการจัดซื้อโปรแกรมสำเร็จรูปที่หลากหลายและทันสมัยมาบริการ

การนักศึกษาเพราะในปัจจุบันโปรแกรมสำเร็จรูปที่ทันสมัยมีราคาแพงมาก และมีกฎหมายคุ้มครองเกี่ยวกับซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ ทำให้ราคาโปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านี้ยิ่งแพงมากขึ้นกว่าเดิมอีกหลายเท่าตัว ปัญหาอีกประการหนึ่ง อาจเป็นเพราะโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ขนาดเล็กมีงบประมาณเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์น้อย เมื่อลงทุนไปแล้วอาจไม่คุ้มกับค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพราะจำนวนนักเรียนจำกัด ด้วยขนาดของพื้นที่ห้องเรียนจึงอาจเป็นข้อบกพร่องที่เห็นได้ชัดเจน ดังนั้น นักศึกษาจึงให้ข้อเสนอแนะกับโรงเรียนขนาดเล็กมากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่อื่น ๆ ที่อาจมีความพร้อมมากกว่านี้

นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรนั้นถือได้ว่าทำให้นักศึกษาพึงพอใจต่อการเรียนในหลักสูตรของโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนได้ (ณัฐฉิ ธรรมกุลมงคล. 2534:129) แต่อย่างไรก็ตาม การที่โรงเรียนโฆษณาเกินความจริงนั้นส่งผลให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน (เสาวนีย์ พันธ์สรณ์. 2535:110)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชั้นระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ควรให้ความสำคัญและสนใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เช่น ครูผู้สอนควรมีวิชาความรู้ทางด้านศึกษาศาสตร์มาพอสมควร เพื่อที่จะได้นำเทคนิคในการสอนมาใช้ร่วมกับการนำเสนอสาระความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ยังควรจะทำให้ความสนใจในเนื้อหาหลักสูตรคอมพิวเตอร์ที่เปิดสอนว่ามีความทันสมัย และอยู่ในความต้องการสนใจของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด

1.2 ด้านการให้บริการ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ควรปรับปรุงเรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะการชี้แจงทำความเข้าใจกับนักศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น รายละเอียดของโปรแกรมที่เปิดสอน อัตราค่าเรียน การอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ที่นักศึกษาจะได้รับ เช่น น้ำดื่ม ห้องน้ำห้องส้วม

เป็นต้น และอีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวกับโอกาสความก้าวหน้าในการเรียนต่อของนักศึกษา

1.3 ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ควรปรับปรุงแก้ไขปัญหาห้องเรียนคับแคบเกินไป โดยอาจเพิ่มจำนวนห้องเรียนหรือการลดจำนวนนักศึกษาต่อห้องลง นอกจากนี้ในส่วนของการจัดบริเวณควรเน้นความสะอาดสวยงามและมีความเป็นสัดส่วน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้คือ

2.1 ควรศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ในความคิดเห็นของเจ้าของ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน เจ้าหน้าที่ และพนักงานในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์

2.2 ควรศึกษาติดตามผล นักศึกษาผู้ให้วิชาขึ้นระยะสั้นในด้านการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ภายหลังจากเรียนจบหลักสูตรวิชาขึ้นระยะสั้นสาขาคอมพิวเตอร์แล้ว

2.3 ควรศึกษาความต้องการเกี่ยวกับความรู้ของบุคลากรทางคอมพิวเตอร์ตามทักษะของบริษัทห้างร้าน และเจ้าของธุรกิจ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา กาญจนสุต และคนอื่น ๆ. คอมพิวเตอร์ศึกษา. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2535.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การกระจายด้านบริการและทรัพยากรทางการศึกษาของเอกชน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532.
- _____ . การศึกษาเอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ พัฒนาศึกษา จำกัด, 2526.
- _____ . แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535. กรุงเทพฯ:อัมรินทร์ปริ้นติ้ง กรุป จำกัด, 2535.
- _____ . ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาเอกชน. สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2532.
- _____ . รายงานการวิจัย การกระจายด้านบริการและทรัพยากรทางการศึกษาของการศึกษาเอกชน. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2531.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. คู่มือปฏิบัติ สำหรับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หลักสูตรโรงเรียน. กรุงเทพฯ:องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2529.
- _____ . คำแนะนำการจัดตั้งโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ:ม.ป.ท., 2534. อัดสำเนา.
- _____ . 20 ปี การศึกษาเอกชน. กองทุนสงเคราะห์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ฉบับพิเศษ, 2535.
- _____ . สถิติการศึกษาเอกชน ปี 2536. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2536.
- _____ . สถิติการศึกษาเอกชน ปี 2537. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2537. เอกสารโรเนียว.
- _____ . 13 ปี สช. กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2528.
- คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา. รายงานการศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม เรื่อง การศึกษาเอกชน. คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา, 2521.

- คณิตา แสงพงษ์ชวาล. ความต้องการในการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ ของนักเทคโนโลยีการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- คมกฤษ จันทรังษร. ความต้องการการศึกษาออกโรงเรียนของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม เขตจังหวัดชลบุรี. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ:สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ:ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ณัฐฉิ ธรรมกุลมงคล. องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินท์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. เอกสารอัดสำเนา.
- ดวงแก้ว สวามิภักดิ์. คอมพิวเตอร์ อนาคตแห่งการทำนาย. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ เอส เอ เอส, 2535.
- ทักษิณา สอนานนท์. คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. โรงพิมพ์องค์การค้ำของครุสภา, 2530.
- บำรุง สุขพรรณ. รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับ ประชากรนอกโรงเรียนทั้งในเขตเมืองและชนบท. กรุงเทพฯ:ศึกษาการพิมพ์, 2526.
- ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ:บริษัท ศูนย์หนังสือ ดร.สง่า จำกัด, 2528.
- ผดุง อารยะวิญญู. ไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2527.
- นางรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ:เจริญผล, 2531.
- ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. งานส่งเสริมวิจัยและตำรา กองบริการการศึกษา สำนักงาน อธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

เรืองอุไร ศรีนิลทา. ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพฯ:สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2535.

วุฒิชัย มุลศิลป์. การปฏิรูปการศึกษาในรัชกาลที่ 5. สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2516.

ศักดิ์ชัย นาคเอี่ยม. การศึกษาความสนใจด้านการศึกษานอกโรงเรียน สายอาชีพของพลทหารเกณฑ์
กองประจำการ สังกัดกองพลทหารราบที่ 1 จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.

_____. การศึกษาเอกชนในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ พัฒนาศึกษา จำกัด, 2526.

สวัสดิ์ ประทุมราช. สถิติมูลฐานทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพฯ:ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ,
2526.

สมชาย ทยานยง. "บทบาทของคอมพิวเตอร์ทางการศึกษา" ใน คอมพิวเตอร์วิจัย. บุณกิจ
การพิมพ์, 2527.

สมปอง ชินบุตร. เปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการเป็นนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนรัฐบาล
ของผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี.
วิทยานิพนธ์ วท.บ. (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.

สุภาพ สุทธิลักษณ์. การสอนคอมพิวเตอร์พื้นฐานโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

สุรางค์ โรจน์วิชัย. การศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนสอนภาษา
ต่างประเทศ ภาคเอกชน ประเภทนอกระบบ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
เอกสารเย็บเล่ม.

สุวิมล ไชยเพชร. แรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน
ประเภทการศึกษานอกระบบ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

สุนทร โคตรบรรเทา. การศึกษาผู้ใหญ่: พื้นฐานการปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวง
ศึกษาธิการ, 2530.

เสริมวิทย์ธุรกิจ. โรงเรียน. หลักสูตรโรงเรียนเสริมวิทย์ธุรกิจ ประเภทคอมพิวเตอร์. โรงเรียน
เสริมวิทย์ธุรกิจ, 2536. เอกสารโรเนียว.

เสาวนีย์ พันธุ์. เหตุจูงใจในการเข้าเรียนภาษาของผู้เรียนในโรงเรียนสอนภาษาต่างประเทศ
ภาคเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ กค.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. เอกสารเย็บเล่ม.

เสาวนีย์ เลวลีย์. การประเมินผลหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกระบบโรงเรียน.
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

อรทัย ทองฤกษ์ฤทธิ์. ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการฝึกอบรมในโครงการพัฒนา
บุคลากรทางคอมพิวเตอร์ กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินซ์นิพนธ์ กค.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

Skinner; B.F., The Technology of Teaching. New York: Meredith Publishing
Company, 1968, 271 P.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนสยามคอมพิวเตอร์

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางสาวสัญญาลักษณ์ บางแก้ว เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพยะสันที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์
ในเขตกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ดร.เสาวนีย์ เลวลีย์

ประธาน

อ.จุใจ แสงพันธุ์

กรรมการ

สิ่งที่นิสิตขอความอนุเคราะห์ คือ ขอให้นักศึกษาผู้ใหญ่หลักสูตรวิชาชีพยะสันที่ลงทะเบียนเรียน

จำนวน 75 คน ตอบแบบสอบถาม ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2538 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้ และขอขอบคุณในความ
ช่วยเหลืออนุเคราะห์ใด ๆ ที่ท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.ศิริภา พูลสุวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. รศ. สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อ. เสาวนีย์ พันัสสรณ์ นักวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน
3. อ. ปราศรัย ประวัติรุ่งเรือง ผู้จัดการโรงเรียนสยามคอมพิวเตอร์และภาษา
เชตนาไทย กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น

ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน [] หน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. อายุ

[] ต่ำกว่า 18 ปี

[] ระหว่าง 18 -25 ปี

[] 26 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

[] โสด

[] สมรส

4. ระดับการศึกษา

[] ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

[] มัธยมศึกษา

[] อุดมศึกษา

5. อาชีพ

- ☐ รับราชการ
- ☐ รัฐวิสาหกิจ
- ☐ ทำงานเอกชน
- ☐ ยังไม่มีอาชีพ

6. รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

- ☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 10,000 - 19,999 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 20,000 - 29,999 บาท
- ☐ ตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ขอให้ท่านพิจารณาว่าแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของท่านมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงสำหรับตัวท่าน ตามความหมาย ดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1 เห็นด้วย น้อยที่สุด	2 เห็นด้วย น้อย	3 เห็นด้วย ปานกลาง	4 เห็นด้วย มาก	5 เห็นด้วย มากที่สุด
1. เนื้อหาที่สอนตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้.....					
2. เนื้อหาที่สอนตรงตามความต้องการของผู้เรียน.....					
3. เนื้อหาที่สอนทันสมัยสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน.....					
4. เนื้อหาที่สอนสามารถเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียน.....					
5. เวลาเรียนกับเนื้อหา มีความเหมาะสม.....					
6. มีการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบ.....					
7. เอกสารและคำราประกอบการเรียนมีคุณภาพ.....					
8. การนำเสนอเนื้อหา เป็นไปอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม.....					
9. เปิดโอกาสให้อภิปรายซักถามได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่มี การเรียนการสอน.....					
10. มีเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงครบทุกคน.....					
11. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ซักถามเพิ่มเติมนอกเวลา เรียนได้.....					
12. อาจารย์ผู้สอนให้ความเป็นกันเอง.....					
13. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบ และตรงต่อเวลา.....					
14. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและวิธีสอน.....					
15. มีคำราหรือคู่มือ และเอกสารประกอบการสอนแจกให้ แก่นักศึกษาทุกคน.....					
16. มีการจัดบริการกิจกรรมนันทนาการระหว่างการพักหรือ รอเข้าเรียน.....					
17. มีหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ไว้บริการอย่างเพียงพอ.....					
18. มีการจัดให้บริการด้านน้ำดื่ม.....					

ข้อความ	ระดับความถี่เห็น				
	1 เห็นด้วย น้อยที่สุด	2 เห็นด้วย น้อย	3 เห็นด้วย ปานกลาง	4 เห็นด้วย มาก	5 เห็นด้วย มากที่สุด
19. มีการจัดห้องพักรู.....					
20. มีการจัดห้องพักนักศึกษา.....					
21. มีการจัดบริการแนะแนว โดยเฉพาะด้านอาชีพหรือการ ศึกษาต่อ.....					
22. มีการจัดห้องพยาบาล ไว้บริการยามฉุกเฉิน.....					
23. มีป้ายนิเทศ คติประกาศบริการ รับสมัครงาน.....					
24. มีการจัดกิจกรรมนอกเวลา ให้นักศึกษาได้ร่วมกิจกรรม กัน ในบางโอกาส หรือตามวาระอันสมควร.....					
25. การจัดการเรียนมีความยืดหยุ่น และเอื้อประโยชน์แก่ นักศึกษา.....					
26. มีการส่งตัวแทนนักศึกษาเข้าร่วมประกวด หรือแข่งขัน ทักษะวิชาชีพสาขาต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ.....					
27. มีการจัดกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน สถาบัน หน่วยงาน องค์กรอื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ.....					
28. มีการจัดสอนเสริมหรือทบทวนแบบให้เปล่าในบางโอกาส.....					
29. มีการจัดหาทุนการศึกษา ให้แก่นักศึกษาที่ขาดแคลน ทุนทรัพย์.....					
30. สถานที่ตั้งมีการคมนาคมสะดวก.....					
31. ห้องเรียนกับจำนวนผู้เรียนต่อห้องมีความเหมาะสม.....					
32. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ.....					
33. การจัดแบ่งห้องเรียนเป็นส่วน.....					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	1 เห็นด้วย น้อยที่สุด	2 เห็นด้วย น้อย	3 เห็นด้วย ปานกลาง	4 เห็นด้วย มาก	5 เห็นด้วย มากที่สุด
34. เสียงที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน มีความดังทั่วถึงและเหมาะสม.....					
35. อาคารเรียนมีสภาพมั่นคงและแข็งแรง.....					
36. อาคารเรียนมีทางหนีไฟ และอุปกรณ์ดับเพลิงอย่างเพียงพอ.....					
37. สถานที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งความรู้ เช่น ห้องสมุด โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย.....					
38. มีโทรศัพท์สาธารณะให้บริการภายในบริเวณโรงเรียน.....					
39. ห้องสุขาจัดไว้เป็นสัดส่วนและเพียงพอ.....					
40. อาคารเรียนสะอาด เรียบร้อย ทั้งภายในและภายนอก.....					
41. สื่อ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้ดี.....					
42. เครื่องมือการเรียนการสอนไม่เป็นอันตรายต่อผู้เรียน.....					
43. อาคาร และห้องเรียนมีสภาพโปร่ง อากาศถ่ายเทได้สะดวก.....					
44. จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ได้อย่างสวยงามและน่ารื่นรมย์.....					

ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ โรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์

ปัญหา

1. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน _____

ข้อเสนอแนะ _____

2. ด้านการให้บริการ _____

ข้อเสนอแนะ _____

3. ด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์.....

.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว.....

.....
.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....
.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวสัญญาลักษณ์ บางแก้ว
วันเดือนปีเกิด	3 เมษายน 2505
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเสริมวิทยุธุรกิจ ถนนลาดพร้าว แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240 โทร. 3745056
การศึกษา	พ.ศ. 2522 มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนอินทนิชัย จังหวัดสุราษฎร์ธานี
	พ.ศ. 2524 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากเทคโนโลยีสุราษฎร์ธานีวิชาการ
	พ.ศ. 2531 ศศ.บ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ
	พ.ศ. 2539 กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชั้นพระยาลิ้นที่มีต่อการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
สัญญาลักษณ์ บางแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่
มีนาคม 2539

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามองค์ประกอบสามด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน ซึ่งจำแนกตาม เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น ที่เรียนในโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ จำนวน 6 โรงเรียน จำนวน 445 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีเชฟเฟ

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้น มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนคอมพิวเตอร์โดยส่วนรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก
2. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่ลงทะเบียนเรียนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สอนเร็วเกินไป นักศึกษาเรียนตามไม่ทัน ด้านการให้บริการ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า พนักงานประชาสัมพันธ์ยังมีคุณภาพไม่ดีพอ และด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษาผู้ใหญ่มองเห็นว่า ห้องเรียนคับแคบเกินไป

10. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาผู้ใหญ่วิชาชีพระยะสั้นที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่า ควรเปิดสอนโปรแกรมสำเร็จรูปหลากหลายและทันสมัยกว่านี้ ด้านการให้บริการ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่าควรปรับปรุงงานด้านประชาสัมพันธ์ ส่วนด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะว่าควรเปลี่ยนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องรุ่นใหม่ทันสมัยขึ้น

OPINIONS OF ADULT STUDENTS IN VOCATIONAL TRAINING
SHORT COURSE PROGRAMES TOWARDS MANAGEMENT OF
COMPUTER SCHOOLS IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

SANYALUCK BANGKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master Of Education degree in Adult Education
at Srinakharinwirot University

March 1996

The Purposes of this research were to study the opinions of adult students in vocational training short course programmes towards management of computer schools in Bangkok metropolis in three aspects teaching and learning activities, services, and building and materials, and to compare the opinions of those students according to sex, marital status, age, education level, occupation, income per month, and size of computer schools. The sample consisted of 445 adult students in 6 computer schools recruited through multi-stage random sampling. The statistical used were mean, standard deviation, t-test, F-test and scheffe' method.

The findings revealed as follows :

1. The opinions of adult students in vocational training short course programmes towards management of computer schools in three aspects were agree at high level.
2. There was no significantly different in sex for both as a whole and in each aspect.
3. There was no significantly different in marital status for both as a whole and in each aspect.
4. There was no significantly different in age as a whole but when considered in each aspect it was found that there was significantly different at .05 in teaching and learning activities.
5. There was no significantly different in education level as a whole but when considered in each aspect it was found that there was significantly different at .05 level in teaching and learning activities.

6. There was no significantly different in occupation as a whole but when considered in each aspect it was found that there was significantly different at .05 level in services.

7. There was significantly different at .05 level of income per month as a whole but when considered in each aspect it was found that there were significantly different at .01 level in teaching and activities and significantly different at .05 level in building and materials.

8. There was no significantly different in side of computer schools as a whole but when considered in each aspect it was found that there was significantly different at .05 level in services and building and materials.

9. Addition opinions of adult students in vocational training short course programmes towards management of computer schools were teaching was too speeding, public relations were low quality and classrooms' areas were too small.

10. Suggestions of adult students were computer schools should open more modern programmes, public relations should be improved, new model computer should be provided.